

A Solution
for the
Ethnic Problem of
SRI LANKA

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு

V. Anandasangaree

வீ. ஆனந்தசங்கரி

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு

அரசுகளின் தலைவர்கள்

ஐக்கிய நாடுகளின் செயலாளர் நாயகம்

இணைத் தலைமை நாடுகளின் பிரதிநிதிகள்

பன்நாட்டுத் தூதுவர்கள்

சர்வமதத் தலைவர்கள், பீடாதிபதிகள்

ஆகியோரின் கவன ஈர்ப்பிற்கும், சர்வதேச சமூகத்தின் தீவிர பரிசீலனைக்குமாகச் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது.

வீ. ஆனந்தசங்கரி

தலைவர்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி

முன்னுரை

ரோமாபுரி தீப்பிடித்து எரியும்போது நீரோ மன்னன் பிடில் வாசித்துக்கொண்டிருந்தானாம், என்ற பழமொழி நம்நாட்டு மக்கள் சிலருக்கும் பொருந்தும் நாலு பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மகாநாயக்கர்கள் சுட்டிக்காட்டியது போல இன்றைய சந்தர்ப்பத்தை தமக்குச் சாதகமாகப் பாவித்து அரசியல் இலாபம் தேட முயற்சிப்பதை நியாயமாகச் சிந்திக்கும் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அர்த்தமற்ற ஒரு போர் நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் பெரும் பங்கை விழுங்கிவிடுகின்றது. எழுபதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்களின் உயிர்களை காவுகொண்டு, முப்பதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் விதவைகளாகவும் காரணமாகியுள்ளது. அநேகர் அனாதைகளாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். பல்லாயிரக் கணக்கானோர் கண்பார்வையை இழந்துள்ளதோடு அதிலும் கூடுதலானோர் அங்கவீனர்களாகியுள்ளனர். இருந்தும் போர் தொடர்கின்றது. அனேகர் யுத்தமுனையில் உயிரிழக்கின்றனர். அத்தோடு தினமும் சில அப்பாவிகள் கிளைமோர் கண்ணி வெடிக்கும், கைக்குண்டுக்கும் பலியாகின்றனர். தினமும் இனம்தெரியாதவர்களால் நாலைந்துபேர் பலியெடுக்கப்படுகின்றனர். வன்முறை எமது கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாகிவிட்டது. நம் நாடும் தனது பெறுமதியையம், மதிப்பையும் விரைவாக இழந்து வருகின்றது.

உலக நாடுகள் அத்தனையும் நம் நாட்டின் மனித உரிமை மீறல்களை வன்மையாக கண்டித்துள்ளன. ஆனால், துரதிஸ்வசமாக கண்டனங்கள் அத்தனையும் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் நடைபெறும் மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றியதேயன்றி கேட்பாரற்று விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் நடைபெறும் சம்பவங்கள் குறித்து யாரும் பேசுவது கிடையாது. அடிப்படை உரிமைகளும், ஜனநாயக உரிமைகளும் பறிக்கப்பட்டு, விடுதலைப்புலிகளின் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் புலிகளின் அடக்கு முறைகளிலிருந்து விடுபடவே விரும்புகின்றனர். தம் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதிப்பின்றி தம்மை விடுவிக்க வரும் எந்த நாட்டு இராணுவத்தையம் அவர்கள் வரவேற்கத் தயாராய் உள்ளனர். தம்பிள்ளைகளை போராளிகளாகச் சேர்ப்பதை ஆட்சேபிக்கும் மக்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்படுகின்றனர். தமது பிள்ளைகளை காப்பாற்ற முடியாத சில பெற்றார், தற்கொலை செய்துள்ளனர்.

விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப்பிரதேசம் இரும்புத்திரை போடப்பட்ட பிரதேசமாகும். அங்கு மக்கள் இயல்பாக, சுதந்திரமாக பேசக்கூட அனுமதியில்லாத காரணத்தால், இச்செய்திகள் வெளிவருவதோ, சர்வதேச சமூகத்தை சென்றடைவதோ இல்லை.

பின்விளைவுகளைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் உலகத் தலைவர்கள் அனைவரும் இலங்கை அரசு, விடுதலைப்புலிகளுடன் பேசவேண்டும் என வற்புறுத்துகின்றனர். தொடர்ந்து ஆயுதந்தாங்கிய வண்ணம் தம் கட்டுப்பாட்டுப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களை அடக்கியாளும், அவர்களுடன் பேசுவதால் ஒரு போதும் பிரச்சினை தீர்ப்போவதில்லை. ஆயுதங்களை களையாது விடுதலைப்புலிகளுடன் பேசுவது அவர்களுக்கு பலத்தை கூட்டுவதோடு, அவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு செயற்படுபவர்கள் என்ற அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுக்கொடுக்கும். அதேவேளை விடுதலைக்காக ஏங்கிநிற்கும் மக்களின் நம்பிக்கையை சிதறடித்துவிடும்.

விடுதலைப்புலிகளின் ஆயுதங்களை களைவது பெருத்தமற்றதெனின், அவர்கள் தம் ஆயுதங்களை ஓர் நடுநிலைமை நாட்டின் பாதுகாப்பில், ஓரிடத்தில் வைக்க முன்வர வேண்டும். பேச்சுவார்த்தை நடைபெறும் காலத்தில் ஆயுதங்களை உபயோகிக்க கூடாதென்ற உறுதிமொழியையாவது அவர்களிடமிருந்து பெறவேண்டும்.

இவ்விடயத்தில் சர்வதேச சமூகத்தின் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும். அவர்கள் நியாயமானதும், ஏற்புடையதுமான ஒரு தீர்வை முன்மொழிய வேண்டுமென அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் அத்தீர்வை ஏற்கவேண்டுமென விடுதலைப்புலிகளுக்கும் அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும். இத்துடன் இனப்பிரச்சினையின் வரலாறு மிகச் சுருக்கமாக தரப்பட்டுள்ளது. இரு கடிதங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்று விடுதலைப்புலிகள் தமது கொடுஞ்செயல்களை கைவிட்டு பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வரவேண்டும் என விடுதலைப்புலிகளின் தலைவரை கோருவதுடன், மற்றையது தேசப்பற்றுள்ள இலங்கையர்கள், அரசு முன்வைக்கும் ஒரு நியாயமான தீர்வுக்கு பூரண ஆதரவு தரவேண்டுமெனக் கோருவதாகும். இவ்விரு விண்ணப்பங்களும் ஒரு தீர்வுக்கு தேவையான அம்சங்கள் அடங்கியவையாகும்.

அன்புடன்

V. Anandhasankari

வீ. ஆனந்தசங்கரி

தலைவர்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி

24.06.2007

இனப்பிரச்சினையின் குறுகிய வரலாற்றுக் குறிப்பு

ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேல் ஜனநாயக அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்ட 74 வயது நிரம்பிய ஒரு இலங்கைத் தமிழரே நான். 17 ஆண்டுகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக செயற்பட்ட நான் அதில் 14 ஆண்டுகளுக்கும் மேல், இன்று விடுதலைப்புலிகளின் தலைமை காரியாலயம் அமைந்திருக்கின்ற கிளிநொச்சியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியிருக்கிறேன். வட கிழக்கு தமிழ் மக்கள் படும் துன்ப துயரங்களை அனுபவ ரீதியாக கண்ட நான் வெளி உலகத்துக்கு தெரியப்படுத்த பெரும் முயற்சி எடுத்து வந்துள்ளேன். இம்முயற்சியின் காரணமாக விடுதலைப்புலிகளின் தீராத பகையை தேடிக்கொண்டேன்.

அதேவேளை பொறுமையையும் அகிம்சையையும் ஊக்குவிப்பதற்கான யுனோஸ்கோ ஸ்தாபனத்தின் 2006 ம் ஆண்டுக்குரிய மதன்ஜித் சிங் விருது எனக்கு வழங்கப்பட்டது.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு பல தீர்வுகள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தும் சிறுபான்மை இனத்தவரின் பயத்தை போக்கவும் அவர்களுடைய அபிலாஷைகளுக்கு அமையவும் எத்தீர்வும் வெற்றிகாணவில்லை. இனப்பிரச்சினையின் சரித்திரத்தை சரியாக விளங்கிக்கொள்ளாத காரணத்தினாலேயே இத்தோல்வி ஏற்பட்டதென நான் கருதுகின்றேன்.

ஆகவே இலங்கையரும், சர்வதேச சமூகத்தினரும் பயன் அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இனப்பிரச்சினையின் வரலாற்றை இங்கே கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன். 1956 ம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை மைல் கல்லாகக் கொண்டே இனப்பிரச்சினைக்குரிய காரணம் விசேடமாக தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இலங்கை 1948 ம் ஆண்டு பிரித்தானியாவிடமிருந்து சுதந்திரம் அடைந்ததும் அன்று சிலோன் என அழைக்கப்பட்ட நம் நாட்டில் 1956ம் ஆண்டுவரை ஆங்கிலமே அரசகரும மொழியாக இருந்தது. கௌரவ அமரர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா 1956 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கிய "மகாஜன எக்சத் பெரமுன" என்ற அமைப்பு 24 மணித்தியாலங்களில் சிங்களம் அரச மொழியாக்கப்பட வேண்டும் என்ற புதிய மொழிக்கொள்கையை முன்வைத்தது. இக்கொள்கையை முன்வைத்து போட்டியிட்ட எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா வெற்றிபெற்றார். இச்செயல் நாட்டின் தலைவர்கள் தமது உரிமைகளை பாதுகாத்து தாமும் ஏனையவர் போல் சம உரிமை பெற்ற பிரஜைகளாக வாழ வழிசெய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்த தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு விரும்பத்தகாத அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. தமக்கென விசேட பாதுகாப்பை பிரித்தானியரிடமிருந்து கேட்டுப்பெறாத

அளவுக்கு தமிழ் அரசியல்வாதிகள் சிங்களத் தலைவர்கள் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். தமிழர்கள் ஒரு பிராந்திய ஆட்சியையோ, சமஸ்தி முறையையோ அல்லது பிரிவினையைக் கூட கோரியிருக்கலாம் ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை. பெரும்பான்மை மக்களுக்கும், சிறுபான்மையினருக்கும் சமபலம் வேண்டுமென ஓர் அரசியல் தலைவரால் விடுக்கப்பட்ட கோரிக்கையைக் கூட அனேக தமிழர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. விசேட சலுகைகளை சிறுபான்மையினர் வலுவாக வற்புறுத்தியிருந்தால் பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் அதற்கு செவிமடுத்து ஆவன செய்வதற்காக சுதந்திரம் கொடுப்பதையே தாமதித்திருக்கலாம். ஆனால் சிறுபான்மை மக்கள் பொரும்பான்மையினர் நீதியாக நடந்துகொள்வார்கள் என நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். பெரும்பான்மை சமூகத்தின் பெரும்பான்மையினர் தனிச்சிங்கள கோரிக்கையை ஆதரித்தமையால் தமிழ் பேசும் சிறுபான்மையினர் கவலையும் ஏமாற்றமும் அடைந்தனர். பெரும்பான்மை சமூகத்தை சேர்ந்த நியாயமாகச் சிந்திக்கும் சிலர் இந்நிலையால் பெரும் சங்கடத்தை எதிர்நோக்கினர். தமிழ் தலைவர்களின் மொழியுரிமையை அங்கீகரிப்பதற்கு விடுத்த கோரிக்கையை பெரும்பான்மை சமூகத்தை சேர்ந்த சில தலைவர்களும் ஆதரித்தனர். இதன் விளைவாக பிரதம

மந்திரி பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் தமிழர் பெரும்பான்மையாக வாழும் மாகாணங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி வழங்கவும், தமிழ் மொழிக்கு ஓரளவு அங்கீகாரம் வழங்கவும் பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம் என அழைக்கப்படும் ஒரு உடன்படிக்கையை திரு எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகத்துடன் செய்துகொண்டார். குறுகிய இலாபம் கருதி சில இலங்கை அரசியல்வாதிகள் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்யகோரி கண்டியில் உள்ள தலதாமாளிகைக்கு ஊர்வலம் சென்ற கவலைக்குரிய சம்பவம் நிகழ்ந்தது. பிரதம மந்திரியின் கூட்டமைப்பை சேர்ந்த சிலரும் இதை ஆதரித்தனர். இதன் பலாபலன் பிரதமரால் அவ்வப்பந்தம் ரத்துசெய்யப்பட்டது. தமிழ்பேசும்மக்களின் குறைபாடுகளை தீர்க்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் இதனால் இழக்கப்பட்டது. இதே போன்று பிரதம அமைச்சர் ட்லி சேனநாயக்கா எஸ்ஜேவி செல்வநாயகம் ஆகியோரால் மொழிப்பிரச்சினை தீர்வுக்கு செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தமும் அதே கதிக்கு உள்ளானது. இவ்விரு ஒப்பந்தங்களும் தமிழர்களுக்கு சில உறுதிமொழிகளை வழங்கியமையால் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு வெற்றிகரமாக அமையவேண்டுமாயின் கொடுக்கப்பட்ட இவ் உறுதிமொழிகளிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். இவை கிழக்கு மாகாணத்தை இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கூறுகளாகப் பிரித்து இவற்றில் ஒன்றையோ இரண்டையோ வடக்குடன் இணைப்பது, தமிழ் மொழியை வட

கிழக்கில் நிர்வாக மொழியாக ஆக்கி, பதிவேடுகளை தமிழ் மொழியில் பராமரிக்கவும் இம்மாகாணங்களுக்குள் வாழும் தமிழ் பேசாத சிறுபான்மையினருக்கு உரிய பாதுகாப்பு வழங்குவதாகவும் கூறப்பட்டது. ஆகவே, மாகாணத்தை அதிகாரப்பகிர்வு அலகாக கொள்வதையும், வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் பெரும்பான்மையினர் வாழும் பகுதியை இணைப்பதும் புதிய விடயங்களல்ல. எனவே, எத்தகைய தீர்வும் இவ் ஏற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியதாகவே அமைய வேண்டுமென தமிழ் மக்கள் கோருவதை குற்றமாகக் கணிக்க முடியாது. நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்பு அளிக்கப்பட்ட உறுதிக்கு குறைவாக தமிழ் மக்கள் திருப்தியடைவர்கள் என எதிர்பார்க்கலாமா? இத்துடன் தேசப்பற்றாளர்களுக்கும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனுக்கும் எழுதப்பட்ட இரு கடிதங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. வடகிழக்கின் களநிலைமை பற்றி பல முக்கிய விடயங்களை இவ்விரு கடிதங்களும் கொண்டுள்ளன. திரு. பிரபாகரனுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்தில் அவர் எவ்வாறு தமிழினத்தை முற்றுமுழுதாக அழிவை நோக்கி கொண்டுவந்தார் என விளக்குகிறது. தேசப்பற்றுள்ள இலங்கையர்களுக்கு இனப்பிரச்சினையின் விபரமான வரலாறு தெரியாமல் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணமுடியாது என்றும், சிறுபான்மையினர் ஏற்கக்கூடிய

தீர்வு இனப்பிரச்சினையின் வரலாற்றில் உள்ளடங்கிருக்கின்றது என்றும், இதுவே சமாதானத்துக்குரிய ஒரே வழி எனவும் விளக்குகிறது. கடந்த 50 ஆண்டு காலமாக துன்ப சம்பவங்கள் நடைபெற்ற காலத்தில் வாழ்ந்த எங்களைப் போன்றவர்களே இன்றைய தலைமுறையினருக்கு போதிக்க வேண்டிய கடமைப்பாடுள்ளவர்கள்.

இந் நிலைப்பாட்டை எடுப்பதில் நான் எதிர்நோக்கும் ஆபத்துக்களை இந்நாடு நன்கு அறியும். பல்வேறு இடங்களிலிருந்து எனக்கு வரும் அச்சுறுத்தல்களும் மிரட்டல்களும். என்னை அவ்வாறு செயற்படுவதிலிருந்து தடுக்க முடியாது. நெருங்கிய நண்பர்கள் உறவினர்களிடமிருந்து அரசியலிலிருந்து ஒதுங்குமாறு விடப்பட்ட கோரிக்கையையோ, சில விடயங்களில் மௌனம் சாதிக்குமாறு விடப்பட்ட கோரிக்கையையோ என்னால் ஏற்க முடியவில்லை. ஏனெனில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நான் எனது நாட்டை நேசிக்கிறேன். இன்றைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம்கள் ஒருவரோடொருவர்

புரிந்துணர்வுடன் வாழ வேண்டும் என நான் விரும்புகிறேன். யாழ் தேவியும், உத்தரதேவியும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும், யாழ்பாணத்திலிருந்தும் மீண்டும் ஓடத் தொடங்க வேண்டுமென்றும் சிங்கள பெற்றோருடைய பிள்ளைகள் தமது பெற்றோரின் தமிழ் நண்பர்கள் வீட்டுக்கு செல்ல வேண்டும் என்றும் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கீரிமலை கேணியில் குளித்து நாகதீபம் போன்ற இடங்களுக்கு விஜயம் செய்ய வேண்டும் என்றும் விரும்புகின்றேன். அதே போன்று தமிழ் பிள்ளைகள் தம் பெற்றோரின் சிங்கள முஸ்லிம் நண்பர்களுடன் நல்லுறவை வளர்க்க வேண்டும் என்றும் விரும்புகின்றேன். இதைத்தான் நாம் செய்தோம். இப்படித்தான் நாம் வாழ்ந்தோம். அதேபோல் எதிர்காலத்தில் நடக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

வீ. ஆனந்தசங்கரி

கொழும்பு
தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி
24.06.2007

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி ද්වීව එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ TAMIL UNITED LIBERATION FRONT

Telephone : (9411) 2552372, 2581182
Fax : (9411) 2581182

30/1B, Alwis Place,
Colombo - 03, Sri Lanka.

திரு. வே.பிரபாகரன்
தலைவர் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள்
கிளிநொச்சி

தீர்வுக்கு ஒரே வழி

அன்புடன் தம்பி!

கடந்த மூன்று நான்கு ஆண்டு காலமாக எனது கடிதங்களுக்கு நீர் பதில் அனுப்பாதமை துரதிஸ்டமே. இக்கடிதத்திற்கும் உமது பதிலை நான் எகிர்பார்க்கவில்லை. இருப்பினும் கசப்பானாலும் இக்கடிதத்தை கவனம் செலுத்திப் படிப்பீர் என எதிர்பார்க்கின்றேன். நான் இந்த நாட்டு மக்களமீதும் குறிப்பாக தமிழ் பேசும் மக்களமீதும் மிக அக்கறை கொண்டுள்ளேன் என்பதை புரிந்து கொள்ளவும். நிலமை கட்டுக்கு மீறி செல்வதால் மேற்கொண்டு தாமதிக்காமல் மிகவும் துன்பப்படும் நாட்டு மக்களுக்கு அமைதியையும் சமாதானத்தையும் கொண்டுவர வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இங்கே குறிப்பிடும் சில விடயங்கள் என்னால் முன்பு எழுதப்பட்ட கடிதங்களில் குறிப்பிடப்படாதவையாகும். இன்றைய பரிதாபமான நிலையில் எமது மக்கள் வாழ்வதற்கு முழுப்பொறுப்பையும் நீரே ஏற்கவேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

உமக்கு விரும்பத்தகாததாயிருந்தாலும் கடந்த காலத்தை மறந்து இலங்கையின் அனைத்து மக்களினதும் சுபிட்சமான வாழ்விற்கு பொறுப்புடனும் அவதானத்துடனும் செயற்படுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஏனையோர் சிலர் விடுதலைப்புலிகளை தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகளாக முன்னிலைப்படுத்துவது போல் நான் செய்ய மாட்டேன் ஏனெனில் உமது கொடூரமான செயல்கள் காரணமாக தமிழ் மக்களால் அவ்வாறு நீங்கள் கணிக்கப்படவில்லை. உலகிலேயே மிக கொடூரமானவர் என்ற பெயரை நீங்கள் சம்பாதித்துள்ளீர்கள். நாட்டு மக்களுக்கு தினமும் பயத்தையும் பீதியையும் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் உங்களுடைய மதிப்பை மிக வேகமாக இழந்துவருகின்றீர்கள்

என்பதை அறியமாட்டீர்கள். உங்களுடைய பயங்கர ஆட்சியால் என்னைப்போன்ற ஒரு சிலர் தவிர சகல தமிழர்களின் குரலையும் அமைதிப்படுத்திவிட்டீர்கள். எனது காலத்திலேயே எமது இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வை காண உதவத் தவறுவீர்களேயானால் என்றும் தீர்வை காணமுடியாது. தயவு செய்து பிரிவினைக் கோரிக்கையை கைவிட்டு ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஸ்தி அடிப்படையிலான தீர்வை ஏற்பீர்களேயானால் அதற்கு பெரும் வரவேற்பு கிடைப்பது மட்டுமல்ல ஆச்சரியப்படக் கூடிய விதத்தில் எதிர்பாராதவர்களின் ஆதரவு கூட கிடைக்கும்.

10

கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சில கசப்பான சம்பவங்களை உமது ஞாபகத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். உம்மை அவமானப்படுத்தவோ அல்லது சங்கடப்படுத்தவோ அல்ல தமிழர்களை இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாக கருதும் சிலரது கண்களை திறக்க உதவுவதற்கே. பெரும்பகுதியான சிங்கள மக்களின் நிலைப்பாட்டுக்கு இது மாறானதாகும். நியாயமான முறையில் செயற்படும் பெரும்பகுதியான சிங்கள மக்கள் தமிழ் மக்களுடன் சமமாக வாழ்வதையே விரும்புகின்றார்கள்.

நாளுக்கு நாள் மக்கள் மாறிக்கொண்டு வருகின்றார்கள் - சிலர் அபூர்வமான சிந்தனைகளையும் - புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புக்களையும் வெளியிடுகின்றார்கள். சரித்திரம் திரிக்கப்படுகின்றது. சிலர் தமிழர்கள் போத்துக்கீசரால் யாழ்ப்பாணத்தில் புகையிலை நடுகைக்காக கொண்டுவரப்பட்டதாக கண்டுபிடித்துள்ளார்கள், மேலும் சிலர் இந்நாடு சிங்களவர்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமானதெனவும் அவர்களே இந்தநாட்டில் வாழ முடியும் என்றும் கூறுகின்றார்கள். இக்கூற்றுக்கு மிகக் கீழ் இறங்கி ஒரு விவாதத்தை நடத்த நான் விரும்பவில்லை. 600 இலட்சம் தமிழ் மக்கள் வாழும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தை 20 மைல் நீளம் கொண்ட பாக்குத் தொடுவாயே

பிரிக்கின்றது என்பதை ஒருவர் அறிந்திருந்தால் போதும். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கும் இடைப்பட்ட கடலை பலர் நீந்திக் கடந்துள்ளனர். இரவு போசனத்தை முடித்துக்கொண்டு இந்தியா சென்று ஒரு எம்.ஐ. ஆர் படத்தை பார்த்துவிட்டு அதிகாலை நாடு திரும்பிவிடும் சகோதரர்களைப்பற்றி எனது பள்ளித்தோழர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள். மேலும், 5 ஈஸ்வரன் கோயில்கள், தெவிடுவரவில் உள்ள விஸ்ணு தேவாலயம், கதிர்காமத்து முருகன் போன்றவை சரித்திர காலத்திற்கு முந்திய மிகப்பழமை வாய்ந்த கோவில்களாகும். ஒரு இனத்தையோ ஒரு குழுவையோ சேர்ந்தவனைப் போல அல்லாமல் எப்பொழுதும் நான் எமது பிரச்சினைகளை தேசப்பற்று கொண்ட ஒரு இலங்கையனாகவே நோக்குகின்றேன். இதுவே தேசாபிமானமாகும்., அமைதியும் பொறுமையுமே எமது பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு மிகவும் தேவைப்படுகின்ற இவ்வேளையில் நியாயமாக செயற்படும் சிங்களவர்களை கூட தூண்டிவிட்டோ அவமானத்தை ஏற்படுத்தியோ பிரச்சினையை மேலும் சிக்கலடையச் செய்ய நான் விரும்பவில்லை.

தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை மைல்கல்லாக வைத்துப்பார்ப்பின் எமது இனப்பிரச்சினை 50 வயதை தாண்டிவிட்டது. அந்தக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் உயர் வகுப்புகள் உள்ள பாடசாலைகள் அத்தனையிலும் சிங்கள பட்டதாரிகள் சிங்களம் போதிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டமையினால் இத்தகைய ஒரு சட்டத்திற்கு அவசியம் ஏற்படவில்லை. அப்போது ஒன்றில் நீர் பிறந்திருக்கவில்லை அல்லது நீர் பால்குடியாக இருந்திருப்பீர். அக்காலத்தில் சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் மற்றும் சிறு குழுக்கள் சமாதானமாகவும் அமைதியாகவும் ஒருவரை ஒருவர் மிகவும் மதித்தும் நேசித்தும் வாழ்ந்தனர். தென்னிலங்கையில் உள்ள ஒரு கோவில் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட ஒரு சிறு சம்பவம் தவிர அதுகூட பல ஆண்டுகளுக்கு முன்- அமைதியான எமது நாட்டில் வகுப்புக் கலவரம் என்ற பேச்சுக்கே இடமிருக்கவில்லை. அந்தச் சம்பவத்தில் யார் யார் சம்பந்தப்பட்டார்கள் என்பதை கூட நான் கூறவிரும்பவில்லை.

சகல இன மக்களும் அமைதியாக வாழ்ந்த நாட்டுக்கு அழிவைக் கொண்டு வந்ததே தனிச்சிங்களச் சட்டம் தான். அதைக்கூட உரிய நடவடிக்கை எடுக்கும் முயற்சியை சில இனவாதிகள் திட்டமிட்டுக் குழப்பியதாலேயே இந்நிலை ஏற்பட்டது. இல்லையேல் இந்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. அத்தகைய ஒருசிலர் உலகின் எப்பகுதியிலும் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். நீர் குழப்பாது இருந்திருப்பின் மிகப்பிரபல்யமான அஹிம்சைவாதி தந்தை செல்வநாயகம் கியு சி அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி சமாதானமான முறையில் தீர்வு ஒன்றை கண்டிருக்கும். ஆனால்,

அதுவரை யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் இடம்பெறாத ஒரு தீவிர நடவடிக்கையை நீர் எடுத்தமையாலேயே நிலமை மோசமடைந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் முன்னாள் மேயராகவும், எம்பியாகவும் இருந்த திரு. அல்பிரட் துரையப்பாவை சுட்டுக்கொன்று துப்பாக்கி கலாச்சாரத்தை நீர் அறிமுகம் செய்தாலேயே நிலமை வன்முறைக்கு திரும்பியது. மிகப்பிரபல்யமான தலைவர்களாகிய அமரர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் கியூ சி, அமரர் எஸ்.ஜே.வி செலவநாயகம் கியூ சி, ஆகியோரின் தலைமையில் இயங்கிய இரு கட்சிகளின் வேட்பாளர்களையும் யாழ்ப்பாணத் தொகுதியில் தோற்கடித்தமையே அவர் செய்த குற்றமாகும். அரசியலில் மிகவும் பிரபல்யம் அடைந்திருந்த அமரர் அல்பிரட் துரையப்பா பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் கோவிலில் தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தவேளை நீர் அவரை சுட்டுக்கொன்றீர். அவரை ஏன் கொன்றீர் என்று உமக்கே தெரியுமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், விஸ்ணுவை தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தவேளையில் அவரை கொலை செய்ததையும் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்களின் சொத்துக்களை பறித்துக்கொண்டு சிறுவர்களின் காதணிகளைக் கூட எடுத்துச் செல்ல விடாது விரட்டியடித்தமையும் தான், கடவுள் தண்டனையாக, இத்தனை பெருந்தொகை மக்கள் உயிரிழக்கவும், சொத்துக்களை இழக்கவும் காரணம் என தமிழ் மக்கள் நம்புகின்றார்கள். சகல இனங்களையும், மதங்களையும் சேர்ந்த ஆண் பெண் என்ற பேதமின்றி வயது வித்தியாசமின்றி 70 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களின் உயிரிழப்பிற்கு நீரே பொறுப்பேற்க வேண்டும். போர்முனையில் மட்டுமல்ல கிளைமோர் தாக்குதல், கைக்குண்டு தாக்குதல், நிலக்கண்ணிவெடி மற்றும் புகையிரதம், பேருந்துகளில் இடம்பெற்ற படுகொலைகளுக்கும் நீரே பொறுப்பேற்க வேண்டும். கெபிடிகொலாவலிலும், அறந்தலாவலிலும் செய்யப்பட்ட படுகொலைகள், 700க்கு மேற்பட்ட கடற்படையினரை கொண்டு சென்ற கப்பலை மூழ்கடிக்க முயற்சித்தமை, லீவில் சென்ற கடற்படையினர் 100 க்கு மேற்பட்டோரை தாக்கி கொன்றமை, பள்ளிவாசல் படுகொலைகள் என்பவற்றை எவ்வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாது. அறந்தலாவையில் உம்மால் படுகொலைசெய்யப்பட்ட 31 பெளத்த குருமார்கள் உங்களுக்கு என்ன தீங்கு செய்தார்கள்? இத்தகைய ஏதாவதொரு சம்பவத்தில் ஓர் சிங்களப் பிரஜை என்றாவது ஈடுபட்டதை உங்களால் கூறமுடியுமா? மேலும் இனவாதம் பேசுகின்ற பெளத்த சிங்களவகுப்பு வாதிகள் தன்னும் சில பொறுப்பற்ற முறையில் பேசி வந்தாலும், ஒரு தமிழ் உயிரை பறித்ததை உம்மால் கூற முடியுமா? குமுதினி படகில் ஏற்பட்ட படுகொலை, வேலணை சுருவில் மண்கும்பான் சம்பவங்கள், செம்மணி புதைகுழிகள் இராணுவத்தினரின் செயல் என நான் அறியாதவன் அல்ல. இத்தகைய எக்கொலையிலும் சிங்கள பொதுமக்கள் எவரும் சம்பந்தப்படவில்லை என்பதையே கூறவிரும்புகின்றேன். ஆனால் பொதுமக்களுடைய

கொலைகளைப் பொறுத்த வரையில் உங்களுடைய கை இரத்தம் தோய்ந்தது. பல்வேறு தமிழ் குழுக்களைச் சேர்ந்த பலரின் கொலைகளுக்கு நீரே பொறுப்பேற்க வேண்டும். இத்தகைய கொடுமான குற்றங்களுக்கு பலியானவர்களின் சாயம் எவரையும் சும்மாவிடாது. ஆகவே தான், நடந்தவற்றை கெட்ட கனவாக மறந்து ஒரு புதிய மனிதனாக மாறுவீரேயானால் சமாதானத்திற்காக ஏங்கும் இலங்கையினரதும், சர்வதேச சமூகத்தினதும் பாராட்டை பெறுவீர்.

உமது கொடு செயல்களில் ஒன்று இந்திய முன்னாள் பிரதமரை கொலை செய்தமை. அதோடு இந்திய மக்களின் ஆதரவை இழந்தீர்கள். இன்று உம்மை இந்தியாவில் ஆதரிப்பவர்கள் வெறும் வேடதாரிகள். உமது அடுத்த சிந்தனையற்ற செயல் உம்மைப்போலும், உமது தொண்டர்கள் போலும் சரியோ பிழையோ ஒரு இலட்சியத்திற்காகப் போராட வந்த பல் வேறு தமிழ் குழுக்களின் உறுப்பினர்களை அழித்தமை, நீர் ஒரு சுயநலக்காரனாகவும் பேராசை பிடித்தவனாகவும் இருந்து இவர்களை வேட்டையாடி, பொதுமக்களிடம் உமக்கு ஆதரவு இருந்திருந்தால், அதையும் இழந்து உம்மையும் அழித்துக்கொண்டீர். உமது அண்மைக்கால நடவடிக்கைகள் நிலமையை மேலும் மோசமடையச் செய்துள்ளன. தயவு செய்து எந்த ஒரு அரசும் விமானத்தாகுதலுக்கு உமக்கு உதவியோ ஆதரவோ தரப்போவதில்லை என்பதை நம்புங்கள். என்னைப்பொறுத்தவரையில் உமது வான் தாக்குதலை ஒரு வான் வேடிகையாகவே கருதுகின்றேன். உமக்கு எந்த ஆதரவும் தராத சர்வதேச சமூகத்தின் வெறுப்பை சம்பாதிப்பதோடு உமது கழுத்துக்கு நீரே சுருக்குப் போட்டுக்கொள்கின்றீர்.

இப்பொழுது உமது எல்லா செயற்பாடுகளையும் நிறுத்திவிட்டு கடந்தகாலத்தில் சாதித்தவற்றை திரும்பிப் பார்க்கவும். பல்வேறு வகையில் நீரும் உமது ஆட்களும் உமது மக்களுக்கும் பொதுவாக நாட்டுக்கும் ஏற்படுத்திய அழிவுகளின் பெறுமதியை கணக்கிட்டுப்பாரும். நான் ஒரு சில விடயங்களை மட்டும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ஏனையவற்றை உமது சிந்தனைக்கே விட்டுவிடுகின்றேன். நான் கூறும் பின்வரும் விடயங்களும், விமர்சனங்களும் உங்களது கண்களை மட்டுமன்றி -ஆளுங்கட்சியோ எதிர்க்கட்சியோ -ஒரு நியாயமான தீர்வை முன்வைக்காமல் இழுத்தடிப்பவர்களுடைய கண்களும் திறக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே. சாதாரண பொதுமக்களை பொறுத்தவரை எவ்விலை கொடுத்தேனும் சமாதானத்தை பெறுவதிலேயே அக்கறையாக இருக்கின்றனர். ஆழமாக செல்லாமல் சில விடயங்களை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இந் நீண்ட கடிதத்தை எழுதுவதற்கு ஒரு விசேட காரணமும்

உண்டு. கால் நூற்றாண்டு காலமாக தமிழ் இஸ்லாமிய மக்களை படுமோசமான முறையிலும் கீழ்த்தரமான முறையிலும் நீங்களும் உங்கள் சகாக்களும் நடத்தியதை அறிந்த சிங்கள மக்கள், தமிழ் மக்கள் நிரந்தரத் தீர்வை எதிர்பார்க்கிறார்களே அன்றி அரைவேக்காட்டு தீர்வு திட்டத்தை ஏற்பார்கள் என எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள். ஆகவே, தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்புடையதான ஐக்கிய இலங்கைக்குள் ஒரு சமஸ்தி ஆட்சி முறையை பெற்றுக்கொடுக்கவே சிங்கள மக்கள் போராடுவார்கள். 50 ஆண்டு காலம் ஒற்றையாட்சியின் கீழ் தீர்வுகாண முடியவில்லை என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

கல்வி

1970 ஆம் ஆண்டு தரப்படுத்தல் என்ற துயரமான முடிவு எடுக்கப்பட்ட போது நானும் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தேன். தரப்படுத்தல் தகுதி பெற்ற பல தமிழ் மாணவர்களுக்கு மருத்துவம், பொறியியல் போன்ற துறைகளுக்கு இடம் கிடைப்பதற்கு தடையாக இருந்தது. இனரீதியாக விகிதாசாரம் பேணப்படவில்லை என்பதே குற்றச்சாட்டாக இருந்தது. இது ஒரு நியாயமற்ற செயலாக கருதப்பட்டமையினால் மாணவர் மத்தியில் பெரும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி அதே இன்றைய சகல அனர்த்தங்களுக்கும் காலாக அமைந்தது. இருப்பினும் 77ம் ஆண்டு ஆட்சிபுரிந்த அரசு எல்லோருக்கும் திருப்தி தரக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருந்தது. இது 1970 ஆம் ஆண்டுக்கும் 72ம் ஆண்டுக்கும் இடையில் நடந்த சம்பவம். இன்று என்ன நடக்கின்றது? உமது சகாக்களால் ஒழுங்காக பிள்ளைகள் பாடசாலை செல்ல அனுமதிக்கப்படுகின்றார்களா? கடந்த வருடம் முதல் தவணையின் போது 27 நாட்கள் பிள்ளைகள் பாடசாலை செல்லவில்லை. அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கும், ஹர்த்தால் நடத்துவதற்கும், அவமதிக்கும் வார்த்தைகளை பிரயோகித்தும், கல்வீசியும் இராணுவத்தை சீண்டுவதற்கும் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். இராணுவத்தினர் அஹிம்சையை கடைப்பிடிக்கும் காந்திய வாதிகள் அல்லர். இது சம்பந்தமாக பல விடயங்கள் கூறலாம் ஆனால், திறமை அடிப்படையில் யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுமதிபெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை இன்று வெகுவாக குறைந்துவிட்டது என்பதுடன் நிறுத்திக்கொள்கின்றேன். சில மாணவர்கள் தமது படிப்பை முடிப்பதற்கு 10 ஆண்டுகள் செல்கின்றன. அதற்குரிய காரணத்தை நான் ஏற்கனவே கூறியுள்ளேன். 35 ஆண்டுகாலப் போராட்டத்தின் பின் கல்வித்துறையில் தமிழர்களின் தற்போதைய நிலைமை என்ன? யாழ்ப்பாணத்தில் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவிடம் 200 க்கும் மேற்பட்ட பாடசாலை மாணவர்கள் உங்கள் சிறுவர்படையில் இணைக்கப்படுவதிலிருந்து தப்புவதற்காக பெற்றோரால் கையளிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

புத்திஜீவிகள் கல்விமான்கள் அரசு அதிபர்கள், பல்வேறு தரப்பட்ட அரசு ஊழியர்கள் பொறியியலாளர்கள் மருத்துவ நிபுணர்கள் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள்

இனப்பிரச்சினையின் 50 ஆண்டு சரித்திரத்தில் மேற் கூறப்பட்ட தரத்தில் உள்ள ஒருவர் தன்னும் அரசு படைகளால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்களா? மாறாக அத்தனை கொலைகளும் உங்கள் அங்கத்தவர்களால் செய்யப்பட்டது. ஒரு சிலரை குறிப்பிடவேண்டுமாயின் மருத்துவக் கல்லூரி விரிவுரையாளர் திருமதி ராஜினி திரணகம், சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி அதிபர் ஆனந்தராஜா, மத்தியகல்லூரி அதிபர் இராஜதுரை, அரசாங்க அதிபர்களான திரு. மக்பூல், திரு பஞ்சலிங்கம், மற்றும் திரு ஞானச்சந்திரன் உட்பட பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்படுவதை ஏன் அனுமதித்தீர்?

கட்டிடப்பொருட்கள்: சீமெந்து தொழிற்சாலை

கட்டிடப்பொருட்கள் அத்தனையும் எமது பகுதியிலேயே பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது. தேவைக்கு அதிகமாக உள்ள சீமெந்து தென்னிலங்கைக்கும் வேறு இடங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு வந்தது. இத்தொழிற்சாலையை நம்பி பல்லாயிரம் உயிர்கள் வாழ்ந்தன. இத்தொழிற்சாலைக்கு இன்று என்ன நடந்தது? தொழிற்சாலையின் தொழிலாளர்களும் அவர்களது குடும்பங்களும் ஏழ்மையில் வாடுகின்றார்கள். தென்னிலங்கையில் சிங்கள மக்கள் வாழும் பகுதியில் பல இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் பணிபுரிகின்ற வேளையில் சீமெந்து தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி முகாமையாளரான திரு. போகொல்லாகமவை கொன்றதன் மூலம் தொழிற்சாலையை மூடவைத்தீர்கள். 100 ரூபாவிற்கு விற்கப்பட்ட சீமெந்து இன்று 1700 ரூபா.

15

புன்னாலைக்கட்டுவன்: அஸ்பெஸ்டஸ் கூரைத்தகட்டுத் தொழிற்சாலை

இத் தொழிற்சாலையில் உருவாக்கப்பட்ட கூரைத்தகட்டுகள் உள்ளூர் தேவைக்கு போதுமானது. அத்தொழிற்சாலை இப்போது எங்கே? அன்றைக்கும் இன்றைக்கும் உள்ள விலை வித்தியாசம் என்ன? இத்தகைய ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்க இன்று எவ்வளவு முதல் தேவைப்படும்? இத்தொழிற்சாலையை அழித்து நீர் அடைந்த இலாபம் தான் என்ன?

மணல்

பல தலைமுறைக்கு போதுமான கட்டிடப் பொருளான மணல் குடத்தனை, அம்பன், மணற்காடு, நாகர் கோவில் போன்ற பகுதிகளில் பெருமளவில் உண்டு. இப்பிரதேசம் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம். சொந்த தேவைக்காக தன் உழவு இயந்திரத்தில் மணல் ஏற்றி வந்த பல்கலைக்கழக மாணவன் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டு அவரது உழவு இயந்திரத்துடன் சேர்த்து எரிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை தெரியாதது போல் அவரது சக மாணவர்கள் நடிக்கின்றார்கள், ஏனெனில் உங்களுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும் தைரியம் அவர்களுக்கு இல்லை. வடக்கே இயல்புநிலை ஏற்படும் பட்சத்தில் ஒரு வீடு அமைப்பதற்கு தற்போது செலவிடும் தொகையில் 20 வீதம் கூட தேவைப்படாது

தொழிற் பேட்டை: அச்சவேலி

அச்சவேலி தொழிற்பேட்டையில் கட்டிடப் பொருட்கள் உட்பட பல்வேறு பொருட்களை உற்பத்திசெய்யும் 36 தொழிற்சாலைகள் செயற்பட்டன. அங்கிருந்த கடைச்சல் இயந்திரங்கள், மோட்டர்கள் உட்பட பெறுமதியான அத்தனை பொருட்களையும் அகற்றினீர்கள். இது போன்றதொரு தொழிற்பேட்டையை அமைக்க எவ்வளவு முதல் தேவைப்படும்? இவற்றில் தொழில் செய்தவர்களின் கதி என்ன?

பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை

ஆயிரம் பேருக்கு மேல் வேலைவாய்ப்புக் கொடுத்து பல்லாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த இத்தொழிற்சாலை இன்று இருந்த இடம்தெரியாமல் போய்விட்டது. ஊழியர்கள் குடியிருந்த 100க்கு மேற்பட்ட வீடுகள் பாழடைந்துவிட்டன. இத்தொழிற்சாலை திரும்ப அமைப்பதற்கு எத்தனை கோடி தேவை? இதனுடைய அழிவை ஏன் நீர் தடுத்து நிறுத்தவில்லை?

ஓட்டிசுட்டான் ஓட்டு தொழிற்சாலை, புல்மோட்டை காரிமண் தொழிற்சாலை

இத்தொழிற்சாலைகளும் ஊழியர்களும் எங்கே?

ஆனையிறவு உப்பளம்

நாட்டுக்கே தேவையான உப்பை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவிற்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் இவ் உப்பளம் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. ஆனையிறவோடு, நாவற்குளி, கல்லுண்டா ஆகியவற்றில் தொழில் புரிந்த பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து ஓட்டாண்டிகளாக வாழ்கின்றார்கள்.

உங்களால் சீரழிந்த யாழ்ப்பாண பொருளாதாரம்

யாழ்ப்பாணப் பொருளாதாரம் உங்களாலும் உங்கள் சகாக்களாலும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. கிளிநொச்சியில் ஏ 9 வீதியில் அமைந்துள்ள எனது வீட்டிலிருந்து அவதானிப்பேன். தினமும் 60 தொடக்கம் 70 லொறிகள் மீன் வகை, காய்கறிகள், திராட்சை, வாழைப்பழம் என்பனவற்றை ஏற்றிக்கொண்டு இரவு வேளையில் கொழும்புக்கு செல்வதையும் அதே எண்ணிக்கையான லொறிகள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு தேவையான பல்வேறு பொருட்களுடன் திரும்பிவருவதையும் நான் பார்த்திருக்கின்றேன். யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாகவே பல ஆண்டு காலமாக ஏ 9 வீதியை மூடிவைத்து மீனவர்கள் விவசாயிகள் உட்பட சகல உற்பத்தியாளர்களினதும் பொருளாதாரத்தை நாசம் செய்தீர்கள். யாழ்ப்பாண மக்களை பட்டினியை நோக்கி தள்ளினீர்கள். யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தத்திற்குப் பின் மீண்டும் தலை தூக்கக் கூடிய நிலை உருவாகிய வேளை உங்களுடைய செயலால் திரும்பவும் மக்கள் அதே நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். உங்களுடைய சட்ட விரோதமான வரியால் உள்ளூர் உற்பத்திச் செலவு இறக்குமதியாகும் பொருட்களின் விலையைவிடவும் அதிகரித்தமையால் அநேக உற்பத்திகள் நின்றுபோயின.

புகையிரதசேவை

தினம் கொழும்பிலிருந்தும், காங்கேசன்துறையிலிருந்தும் 5 புகையிரதங்கள், அவற்றில் 3 கடுகதி சேவையில், ஈடுபடுத்தப்பட்டன. சனிக்கிழமைகளில் மேலதிகமாக குளிர்சட்டப்பட்ட புகையிரதம் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தது. அத்தனை புகையிரதங்களிலும் பேத் பெட்டிகளும், சிலிப்பரேற் பெட்டிகளும் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இன்று புகையிரத சேவை முற்றாக நிறுத்தப்பட்டதுடன், 7 8 மணி நேரத்தில் செல்லும் பிரயாணத்திற்கு ஒரு முழு நாள் தேவையாகின்றது. உங்களுடைய சகாக்களால் யாழ்ப்பாண புகையிரத பாதையில் 160 கிலோ மீற்றரும் தலைமன்னார் பாதையில் 50 கிலோ மீற்றர் புகையிரத பாதையும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு அதிலிருந்து அகற்றப்பட்ட சிலிப்பர் கட்டைகள், தண்டவாளங்கள், கல் என்பன பங்கர்கள் அமைக்க பாவிக்கப்பட்டன. அதேகதியே தொலைபேசி கம்பங்களுக்கும் ஏற்பட்டன. இந்திய அரசின் உதவியுடன் மீளமைக்கப்பட்ட ரெயில் பாதை மீண்டும் முற்றாக அகற்றப்பட்டுள்ளது. 24 மணி நேரத்தில் செல்லும் கடிதங்கள் இன்று பலநாட்களாக வவுனியாவில் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. இவற்றை ஏன் உங்களால் நிறுத்த முடியவில்லை.

இந்திய கப்பல் சேவை நிறுத்தம்

இந்திய கப்பல் சேவை இடைநிறுத்தத்திற்கு நீரே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டும். 300 ரூபாயுடன் சென்னை சென்று வந்த மக்கள் இன்று அப்பிரயாணத்திற்கு 20 ஆயிரம் செலவிடுகின்றார்கள். நன்றி உங்கள் சகாக்களுக்கு

பலாலி திருச்சி விமான சேவை

தினம் கொழும்பு பலாலி திருச்சி சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட விமானத்தை நிறுத்திய பெருமையும் உங்களுக்கே உரியதாகும். இன்று பலாலி விமான நிலையத்தை சர்வதேச விமான நிலையமாக்காது தடுத்த பெருமையும் உமக்கே சேரும்.

மின்சாரம்

கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மாங்குளம் உட்பட யாழ்ப்பாணத்தின் 80 வீத கிராமங்களுக்கு மின்சார விநியோகம் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதனை நிறுத்தி அத்தனை மின்சாரக் கம்பங்களும் தொலைபேசிக் கம்பங்களும் நீக்கப்பட்டு நொருக்கப்பட்டு பங்கர்கள் அமைத்து மக்களை பல ஆண்டு காலம் இருளில் வாழ வைத்தீர்கள். இதனால் விவசாயிகளையும், தொழிற்சாலைகளையும் வருவாயை இழக்கச் செய்தீர்கள். நீங்கள் குடியிருக்கும் பங்கள்களில் ஒருநாளேனும் மின்சாரமின்றி வாழ்ந்திருக்கின்றீர்களா?

நீங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக கூறுகின்ற மக்களுக்கு நீங்கள் கொடுத்த துன்புறுத்தல் உளவியல் சித்திரவதை, மனச்சங்கடங்கள் என்பவற்றை எந்தளவிற்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதை இப்போதாவது உணருகின்றீர்களா?

கால்நூற்றாண்டுக்கு மேல் உயிரிழப்புக்களையும் சொத்தழிவுகளையும் மக்களுக்கு ஏற்படுத்தினீர்களேயொழிய அவர்களுக்கு என்ன நன்மை செய்தீர்கள்? அவர்கள் எதிர் நோக்கியதெல்லாம் அவலங்களே!

கிளிநொச்சி

நான் கிளிநொச்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவேளையில் கிளிநொச்சித் தொகுதியை ஓர் தனி மாவட்டமாக்கினேன். நான் கிளிநொச்சி மக்களுடன் வாழ்ந்து வளர்ந்தவன். எனது முயற்சியால் அவர்களது கல்வியில் பெரும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. எனது விடாமுயற்சியினாலேயே இன்று பல டாக்டர்கள் இயந்திரவியலாளர்கள். பட்டதாரிகள் கிளிநொச்சியில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். கிளிநொச்சி தனிமாவட்டமாக ஆக்கப்படும் வரை கிளிநொச்சியிலிருந்து ஒருவரேனும் பல்கலைக்கழகம் புகவில்லை. கிளிநொச்சியின் அபிவிருத்திக்கு என்னிடம் ஒரு திட்டம் இருந்தது. நான் அவர்களுடைய கிராம சபை தலைவராகவிருந்து, நகரசபை தலைவராக இருந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராக செயற்பட்டவன். புனகரி மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி போதித்தவன், அப்பகுதி மக்கள் அனைவரது பெயர்களையும் அறிவேன். கிளிநொச்சியின் ஒவ்வொரு மூலைமுடுக்கும் பாடசாலைகளின் இருப்பிடமும் நன்கறிவேன். கிளிநொச்சி மக்களுக்கு

நீர் செய்ததென்ன? அவர்களுடைய வாக்குரிமையை பறித்தீர். கிளிநொச்சியை உயிருக்குயிராக நேசித்த அவர்களது பாராளுமன்ற உறுப்பினரையும் ஒரு சமூகத் தொண்டனையும் இழக்கவைத்தீர். கிளிநொச்சி பிரதேசம் முழுவதும் கண்ணிவெடிகளை விதைத்து பலரை உயிரிழக்கவும் அங்கவீனர்களாகவும் ஆக்கினீர்கள். 15 ஆயிரம் அதிகப்படி வாக்குகள் பெற்று ஒரு அமைச்சரை தோற்கடித்த எனக்கு 187 வாக்குகள் பெற்றுத்தந்தீர்.

கிளிநொச்சியில் வாரம் இரு தடவை சந்தை கூடுவது வழக்கம். யாழ்ப்பாண உற்பத்திப்பொருட்கள் அத்தனையும் விற்பனைக்காக கிளிநொச்சிக்கு கொண்டுவரப்படும். இலங்கையின் பல பகுதியிலிருந்தும் சிங்கள வியாபாரிகள் தமது உற்பத்திப்பொருட்களை அங்கு கொண்டுவந்து விற்பர். கிளிநொச்சி மக்கள் மிகவும் செழிப்பாக வாழ்ந்தார்கள். இப்பொழுது அங்கு மக்களுக்கு மிஞ்சியுள்ளதெல்லாம் பாழடைந்த கட்டிடங்களும், பிரதேசம் பூராவும் விதைக்கப்பட்டுள்ள கண்ணிவெடிகளுமே. அவர்களுக்கு இரும்புத்திரை ஆட்சியை கொடுத்திருக்கின்றீர்கள் அவர்களது ஜனநாயக உரிமைகள் அடிப்படை உரிமைகள் ஆகியன பறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுடைய மனித உரிமைகள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் அடிமைகள் போல் நடத்தப்படுகின்றார்கள். சிறுகுற்றங்களுக்கு கூட உங்களுடைய தடை முகாங்களிலும், இருட்டறைகளிலும் கொண்டு சென்று சித்திரவதை செய்கின்றீர்கள். அவர்களை சித்திரவதை செய்ய உமக்கோ உமது சகாக்களுக்கோ என்ன உரிமை இருக்கின்றது? உங்களுக்கு அந்த உரிமையை தந்தவர்கள் யார்? உம்மிடமுள்ள ஆயுதபலத்தால் அவர்களை ஆளுகின்றீர்கள். உங்களுடைய சித்திரவதைக்கு ஆளாகி இறந்தவர்கள் பலர். நீங்கள் உங்களுடையபிள்ளைகளை உயர்கல்விகற்க வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு ஏழை மக்களின் பிள்ளைகளை பலாத்காரமாக படையில் இணைத்திருக்கின்றீர்கள். உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இந்த வசதியை செய்து கொடுத்த நாடுகளை மக்கள் மன்னிக்க மாட்டார்கள். இலங்கையின் மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றி உலகம் முழுக்கப் பேசப்படுகின்றது. அத்தகைய குற்றச்சாட்டுக்கள் அரசுக்கெதிராகவோ அல்லது வேறு குழுக்களுக்கு எதிராகவோ இருப்பின் தங்கள் பெயரை காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடையது. ஆனால், உமது கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்தில் இடம்பெறும் சிறுவர்களை கட்டாயப்படுத்தி படையில் இணைத்தல், ஆள்கடத்தல், கொலைகள் மற்றும் மனித உரிமை மீறல்கள் போன்றவை பற்றி கடந்த சில ஆண்டுகளாக நான் முறையிட்டும் சர்வதேச சமூகம் ஏன் பொருட்படுத்தவில்லை என்று நான் அறிய விரும்புகின்றேன்.

உங்களிடம் சம்பளத்திற்கு வேலை செய்கின்ற அல்லது சில சலுகைகளை பெற்று வேலை செய்கின்ற உங்கள் முகவர்கள் பிரித்தானியப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியிலும் ஐரோப்பிய யூனியன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியிலும் பிரச்சாரம் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தடவை கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு உட்பட வடக்கிலும் கிழக்கிலும் விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளுக்கு விஜயம் செய்து மக்கள் அங்கு எவ்வாறு நடத்தப்படுகின்றார்கள் என்பதை அறிய அவர்கள் ஏன் யோசிக்கவில்லை? தம் பிள்ளைகளை விடுதலைப்புலிகள் சிறுவர் படையில் சேர்ப்பதை வன்மையாக எதிர்த்த பெற்றோர்கள் பலமாகத் தாக்கப்பட்ட கொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள் பல நடந்துள்ளன. பலாத்காரமாக ஆள் சேர்ப்பதை ஆட்சேபித்து சிலர் தற்கொலை கூட செய்துள்ளனர். பகல் நேரத்தில் ஒளித்திருந்து விட்டு இரவு வேளை வீட்டுக்கு வருகின்ற பிள்ளைகளை காத்திருந்து பலாத்காரமாக கொண்டு செல்கின்றனர். சர்வதேச சமூகத்திற்கு உமது கட்டுப்பாட்டு பகுதிக்கு விஜயம் செய்ய அனுமதி இல்லாமையால் உமது நிர்வாகத்தில் திருப்தியடையாத மக்கள் தப்பிச் செல்லக் கூடியதாக ஏன் உங்கள் மீது அழுத்தம் கொண்டுவர முடியாது? சர்வதேச சமூகத்தை தவறான வழிக்கு இட்டுச்செல்லாமல் ஐரோப்பா நோர்டிக் நாடுகள் கனடா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் செயற்படும் உங்கள் முகவர்களை உங்கள் தலைமையகத்திற்கு திரும்பும்படி அறிவியுங்கள். உமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வாழுகின்ற மக்கள் சுதந்திரமடைய விரும்புகின்றார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகள் வெளியுலகத்தை காண ஆசைப்படுகின்றார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் புகையிரதத்தை கண்டதோ, அதில் பிரயாணம் செய்ததோ இல்லை. ஒரு சிங்களவரையோ ஒரு இஸ்லாமியரையோ அவர்கள் பார்த்ததில்லை. அவர்களுக்கு எதுவிதமான பொழுதுபோக்குமில்லை. அவர்களுடைய உரிமைகளை மறுத்து எதற்காக அவர்களை அடிமைகளாகப் பாவிக்கின்றீர்கள். அவர்களுடைய பிரயாணம் திருமணம் கல்வி வாழ்க்கைமுறை போன்ற விடயங்களில் எதற்காகக் கட்டுப்பாடு விதிக்கின்றீர்கள்

நீங்கள் ஒரு கூட்டம் பினாமி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்திருக்கின்றீர்கள் அவர்களின் ஒரே கடமை உங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதும் உங்களுக்காகப் பேசுவதும் மட்டுமே. இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் மட்டுமல்ல உலகின் பெரும்பகுதியான நாடுகளில் உள்ள தமிழ் இலத்திரனியல் அச்சு ஊடகங்கள் உங்களையும் உங்களது சகாக்களையும் பெருமைப்படுத்துவதிலேயே ஈடுபட்டுள்ளார்கள். உங்களுக்கு விரோதமாக ஒரு வார்த்தை எழுதவோ பேசவோ துணிவின்றி வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் பெருமளவில் உண்மையை எழுதாது

மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டவர்களை கீழ்த்தரமாக விமர்சிப்பதிலேயே ஈடுபட்டுள்ளனர். உம்மை கிண்டல் செய்வதோ அம்பலப்படுத்துவதோ எனது நோக்கமல்ல. நீர் உமது வழிமுறைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்றே கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தமிழீழம் கிடைக்காதென்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். சர்வதேச சமூகமோ அல்லது இந்தியாவோ அதை என்றும் அனுமதிக்கப்போவதில்லை. அவர்களுடைய ஒத்தாசை இன்றி அது அடையக் கூடியதும் அல்ல. ஆகவே அதை மறந்துவிடுங்கள். தமிழீழம் அடையக் கூடியது என்று மக்களை நம்ப வைக்க உம்மால் முடியாது. உமது முகவர்களாக செயற்படுபவர்களும் உமது கொள்கைகளை பரப்புவர்களாக செயற்படுகின்றவர்களும் உண்மையானவர்களல்ல. சொந்த நலனுக்காக வியாபாரமாகவே அதைச் செய்கின்றார்கள். தமது பிள்ளைகளுக்கு சிறந்த கல்வி வசதியை செய்து கொடுத்து தாமும் ஆடம்பரமாக வாழுகின்றார்கள். உங்களை ஆதரிக்கின்ற தமிழ் நாடு அரசியல் வாதிகளும் அவ்வண்ணமே. உம்மை ஆதரிக்கின்ற பிரித்தானிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலர் உமது கொள்கையில் நம்பிக்கை வைத்தல்ல. உமது மூலமாக தமிழர்களின் வாக்குகளை பெறவேண்டும் என்ற சுயநல நோக்கில் மட்டுமே. அரச சேவையிலும் தனியார் துறையிலும் சிறுபான்மையினரின் வேலைவாய்ப்புக்கள் மிகவும் குறைந்து வருகின்றன. 50 வருட அகிம்சை போராட்டமும் 25 வருட ஆயுதப்போராட்டமும் எம்மை இருந்த இடத்திற்கே கொண்டுவந்து விட்டுள்ளது. தமிழ் இஸ்லாமிய மக்களின் பொருளாதாரம் சீரழிந்துவிட்டது. போக்குவரத்து வசதியின்மையும். ஏ 9 பாதையில் உம்மால் விதிக்கப்படும் கடும் வரியும் விவசாயத்திற்கும். மீன்பிடிக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டது. மின்சார விநியோகம் தடைப்பட்டதாலும் தொழிற்சாலைகள் கைத்தொழிற்பேட்டையும் அழக்கப்பட்டமையாலும் கைத்தொழில் முழுவதுமாக அழிக்கப்பட்டு மக்கள் அரசின் உதவியிலேயே வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. அரச சேவைக்கு சேர்க்கப்படும் சிறுபான்மையினரின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளதால் இளைப்பாறிய ஊழியர்களுடன் அரச சேவை நடைபெறுகின்றது. இராணுவம், கடற்படை, ஆகாயப்படை மற்றும் பொலிஸ் ஆகிய துறைகளில் தமிழர்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுவதை மிரட்டல் மூலம் வெற்றிகரமாக தடுத்து விட்டார்கள். இந்நிலையில் மக்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்?

தமிழீழம் பகல் கனவு என்று தெரிந்தும் ஏன் தொடர்ந்து பலரின் உயிரை பலிகொடுக்கின்றீர்கள், பல விதவைகளையும் அனாதைகளையும் உருவாக்குகின்றீர்கள். சிங்களவர்களோ தமிழர்களோ அல்லது வேறு எந்த இனத்தவர்களோ அவர்களது சொத்துக்களையும் அரச சொத்துக்களையும் அழிக்கின்றீர்கள். நான் கூறியவை

எல்லாவற்றையும் கவனத்திலெடுத்து ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமஸ்தி முறையிலான ஒரு தீர்வை ஏற்கக் கூடிய வகையில் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை கைவிடுவதாக அறிவியுங்கள். அவ்வாறு செய்வீர்களேயானால் பெருந்தொகையான சிங்கள மக்களும் ஏனையோரும் முழு ஆதரவு வழங்குவர். இந்தியாவும் அதற்கு ஆதரவு கொடுக்கும் வேளையில் சர்வதேச சமூகம் அதற்கு ஆதரவாக அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும். சிங்கள மக்களுடைய சிந்தனையை நான் அறிவேன். அத்தகைய ஒரு தீர்வுக்கு நீங்கள் உடன்படும் பட்சத்தில் இதுவரை சமஸ்தியை எதிர்த்தவர்கள் கூட நிச்சயமாக தமது நிலைப்பாட்டை மறு பரிசீலனை செய்வார்கள்

உமது நடவடிக்கைகளால் பொதுமக்களுக்கும் அரசுக்கும் ஏற்பட்ட சொத்தழிவுகளை அமைதியாக தனிமையில் ஓர் இடத்தில் இருந்து கணக்கிட்டுப் பாருங்கள். அத்தகைய அழிவினுடைய பெறுமதி உங்களுக்கு அதிர்ச்சியைக்கொடுக்கும். நாட்டுக்குத் தேவையான உட்கட்டமைப்பு, பெருந்தெருக்கள் மற்றும் வீதிகள் பாடசாலைகள் தொழிற்சாலைகள் இன்னும் பல வசதிகளோடு வேலையற்ற அனைவருக்கும் தொழில் வாய்ப்பு முதலியவற்றுக்கு போதுமானதாயிருக்கும். பல்வேறு நாடுகளினுடைய உதவிகள் வந்து குவியும். புதிதாக அமையும் சொர்க்க பூமியில் நாமெல்லோரும் மனநிறைவேடும் ஒருவரை ஒருவர் மதித்தும் அன்பு செலுத்தியும் வாழ முடியும்.*

22

மேலும் நாட்டு நிர்வாகத்தில் ஒரு கணிசமான பங்களிப்பை நீர் பெறுவதன் மூலம் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சமாதான முறையில் உமது கனவை நிறைவேற்ற முடியும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பல்வேறு நாடுகளிலும் சிதறிக்கிடக்கும் எமது உறவினர்கள் தாம் சேர்த்து வைத்திருக்கின்ற சொத்துக்களோடு நாட்டுக்கு திரும்பி நாட்டை கட்டியெழுப்பவும் உதவுவர்.

இந்த கடித்ததை உமக்கு எழுதுவதன் ஒரு நோக்கம் தமிழ் மக்கள் இதுவரை காலம் அனுபவித்து வந்த கஸ்டங்கள் துயரங்கள் பற்றியும் இழந்த சொத்துக்கள் பற்றியும், சிங்கள மக்களுக்கு தெரியவைத்து அவர்களது கண்களையும் திறக்க வைப்பதற்குமாகும்.

V. Ananthasankar

வீ. ஆனந்தசங்கரி
தலைவர்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி

22.06.2007

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி දීව එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ TAMIL UNITED LIBERATION FRONT

Telephone : (9411) 2552372, 2581182
Fax : (9411) 2581182

30/1B, Alwis Place,
Colombo - 03, Sri Lanka.

எனது அன்புக்குரிய சமதானத்தை விரும்பும் தேசாபிமானங்கொண்ட இலங்கை குடிமக்களே,

நான் என்னை உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்யத் தேவையில்லை என நினைக்கின்றேன். 74 வயதுடைய நான் 50 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அரசியலில் ஈடுபாடுகொண்டுள்ளேன். எனது நாட்டையும் அதன் மக்களையும் மிகவும் நேசிப்பதோடு இலங்கைக்கு சமாதானத்தை கொண்டுவர தீவிரமாக உழைத்து வருகின்றேன். பொறுமையையும் அஹிம்சையையும் முன்னெடுப்பதற்காக யுனெஸ்கோவின் 2006 ஆம் ஆண்டுக்கான மதன்ஜித் சிங் விருது எனக்கே கிடைத்தது. கடந்த 4 ஆண்டு காலமாக எமது நாட்டுக்கு சமாதானத்தை மீளக் கொண்டுவர சிறந்த வழி எது என மக்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்துள்ளேன். அம்முயற்சியில் பல்வேறு ஸ்தாபனங்கள் பல்வேறு அரசுத் தலைவர்கள், வெளிநாடுகளின் தூதர்கள், மாட்சிமை தங்கிய இலங்கை ஜனாதிபதி, பல்வேறு சமயப் பெரியார்கள் ஆகியோரோடும் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் உள்ள பல பிரமுகர்களுடனும் பேசியும் அவர்களுக்கு எழுதியும்

உள்ளேன். இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வு குறித்து மிகவும் உபயோகமான நீண்ட பேச்சுவார்த்தைகளை பல்வேறு அரசியற் கட்சித் தலைவர்களுடன் நடாத்தியுமுள்ளேன். எனது முயற்சியில் முழு வெற்றி காணாமையால் வேறும் பலரை உள்வாங்கி நியாயமான ஓர் தீர்வை படித்து, தெளிவுபெற்று, அரசியல் இலாபம் தேடாது, ஆதரிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

முன்பு சிலோன் என்று அழைக்கப்பட்ட இலங்கை சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், இஸ்லாமியர்கள், மலாயர்கள், பறங்கியர்கள் மற்றும் பிற சமூகத்தவர்களும் ஒருவருக்கு ஒருவர் பகைமைபாராட்டாது ஒருவரை ஒருவர் நேசித்தும், மதித்தும், சமாதானமாகவும், அமைதியாகவும் வாழ்ந்தனர். இன்று எமது நாட்டில் நடக்கின்ற கொடூர செயல்களை கண்டும் கேட்டும் வரும் இளம் தலைமுறையினர் எனது கூற்றை நம்பமாட்டார்கள். உண்மையில் நாங்கள் எமது நாட்டை பற்றி பெருமைகொண்டிருந்தோம். எங்களுக்குள்ளே விரோதமோ பொறாமையோ இருக்கவில்லை. அண்மைக்காலமாக பல்வேறு சமூகங்களுக்கிடையில் வெறுப்பையும் வேற்றுமையையும் வளர்க்கின்ற புதிய போக்கை அவதானித்து, நாம் கடந்த காலத்தில் எப்படி வாழ்ந்தோம், இழந்த பெருமையை எப்படி மீள்பெற வேண்டும் என்பது பற்றி இன்றைய தலைமுறைக்கு கூறவேண்டிய தார்மீகக் கடமை எனக்குண்டு என்பதை உணர்ந்தேன். எந்த நாட்டில் அமைதியாக வாழ்ந்தோமோ அங்கே தினமும் மரணங்களும், அழிவுகளும் இடம்பெறுகின்றன. ஒருநாள் தவறாது அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்படுவதும் தலையில்லா முண்டங்கள், துப்பாக்கி குண்டுகள் பாய்ந்த சடலங்கள் வீதி ஓரங்களிலும், சதுப்பு நிலங்களிலும் சில வேளைகளில் அழுகிய நிலையிலும் காண்கின்றோம். ஒரே நேரத்தில் 100 பேருக்கு மேல் இறந்த சம்பவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. கொல்லப்படுபவர்களில் ஆண்கள், பெண்கள், பால் குடிகள் உட்பட சிறுவர்களும் அடங்குகின்றனர். நிரந்தர பயத்துடனும் பீதியுடனுமே மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். எந்த விலை கொடுத்தேனும் முதலாவதாக சமாதானத்தை அடைவதையே விரும்புகின்றனர். உரிய நேரத்தில் எடுக்கப்பட்ட சமாதான முயற்சிகள் குழப்பப்படாதிருந்திருந்தால் கடந்த 50 ஆண்டுகளில் ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட உயிர்களும் பல கோடானுகோடி பெறுமதியான சொத்துக்களும் இழக்கப்படாது காப்பாற்றியிருக்க முடியும். சில அரசியல் தலைவர்களின் முரட்டுப் பிடிவாதமே இத்தனை இழப்புக்களுக்கும் காரணமாக இருந்துள்ளது. இந்த கொலைகளுக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டாமா? அதற்குரிய விடையை இளைய தலைமுறையினர் கூறட்டும்.

எம்மில் சிலர் எங்களுக்களிக்கப்பட்டுள்ள பாதுகாப்புடன் மிக பாதுகாப்பாக இருக்கின்றோம். ஆனால், ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு பாதுகாப்பில்லை. அவனே வீதி ஓரத்தில் இறந்து கிடக்கிறான். அவனே தன் மனைவி மக்களை பாதுகாக்க வேண்டியவனாக இருக்கின்றான் ஆகவே நாம் அவனைப்பற்றித்தான் கவலைப்பட வேண்டும். எம்மத்தியில் ஆயிரம் பேரை பலி கொடுத்துக் கூட தனக்கு புகழ் தேடக் கூடிய விடுதலைப் புலித் தலைவர் இருக்கின்றார். எனது இரு கடிதங்களில் ஒன்று வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனுக்கு எழுதியது, மற்றையது இந் நாட்டு மக்களுக்கு எழுதிய இக்கடிதமாகும். அனைவரும் அவற்றை படித்து தாமே ஒரு தீர்மானம் எடுக்கக் கூடிய வகையில் இவ்விரு கடிதங்களும் ஒன்றாக பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. எமக்கு சமாதானம் வேண்டுமாயின் அதற்கான தீர்வு என் கடிதங்களிலேயே உண்டு. திரு பிரபாகரனுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதத்தில் அவர் எவ்வாறு தமிழ் சமுதாயத்தை குட்டிச்சுவராக்கியதுடன் ஒவ்வொருவருக்கும் துன்பத்தையே தேடித்தந்தார் என்பதும் படிப்படியாக அவர் எவ்வாறு தமிழ் சமூகத்தை அடிமைப்படுத்தினார் என்ற விபரமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நியாயமாகச் சிந்திக்கும் தமிழர் அல்லாத ஒருவர் பிரபாகரனுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தை படிப்பாரேயானால் தமிழ் சமூகம் படுகின்ற துன்பத்தை அறிந்து கண்ணீர் விடுவதோடு அவர்களை மீட்டெடுத்து அவர்களுடன் சமமாக, சமாதானமாக வாழவே விரும்புவார். லங்கா மாதாவின் பிள்ளைகளாகிய நாம் அதற்குத் தயாராக உள்ளோமா?

நாட்டிமானம் கொண்ட மக்களுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் இனப்பிரச்சினை எப்போ எவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்றும் ஒரு தீர்வு காணப்படாது 50 ஆண்டுகள் இழுபட்டதையும் விபரிக்கின்றது. நியாயமாக சிந்திக்கக் கூடிய எவரும் தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட தீங்குகளுக்கு பரிகாரமாக தாமதமின்றி ஒரு தீர்வை காணவே விரும்புவார்.

நான்கு பௌத்த பீடாதிபதிகளாகிய அஸ்கிரிய பீடாதிபதி வண. உடுகம சிறி ரத்தினபால மகாநாயக்க, மல்வத்த பீடாதிபதி வண. சிறி சித்தார்த்த மகாநாயக்க, ராமான்ஜ பீடாதிபதி வண. வேவல்தெனிய மேதாலங்கார மகாநாயக்க, அமரபுர பீடாதிபதி வண. தேவுந்தெனிய ஞானாசார மகாநாயக்க ஆகியோர் கூட்டாக விடுத்த அறிக்கையில் “ஐனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஸவும் அவருடைய அரசும் நாட்டில் உள்ள குழப்பநிலைக்கு தீர்வு கண்டு சகல சமூகத்தினரும், மதத்தினரும், பிரிவினரும் இணைந்து சமாதானமாக வாழ முடியும்” எனத் தெரிவித்துள்ளனர். அத்தோடு, “இம் முயற்சி நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும், நல்லாட்சிக்கும் வழிவிடும்”,

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும், “சில கட்சிகள் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி அரசியல் இலாபம் தேடுவதை நியாயமாக சிந்திக்கின்ற நாட்டுமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே, தமக்கிடையேயுள்ள குறுகிய பேதங்களையும், குறுகிய இலாபம் தேடுவதையும் கைவிட்டு பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண அரசுக்கு பூரண ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்”, என்றும் கேட்டுக்கொண்டனர்.

மகாநாயக்கர்களுடைய கூட்டறிக்கை பெரும் உற்சாகத்தை அளிக்கின்றது. இந்தநாட்டில் இடம்பெறும் யுத்தத்தால் விதைவைகளான, அங்கவீனர்களான, அனாதைகளானவர்களின் பரிதாப நிலை பற்றி நீங்கள் கடுமையாக சிந்திப்பீர்கள் என நான் நினைக்கின்றேன். பொறுப்பற்ற சிலரால் கைகால்களை, கண்பார்வையை இழந்தும் 70 ஆயித்துக்கு மேற்பட்டோர் உயிரிழந்தும், சகல சொத்துக்களையும் இழந்தும் உள்ள மக்கள் மீது அனுதாபம் காட்டுவீர்கள் என நான் நம்புகின்றேன். ஆகவே எல்லா மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து தம் முழு சக்தியையும் உபயோகித்து மீண்டும் ஒரு போராட்டத்தை எதிர்கால சந்ததியினர் தொடராத வகையில், சிறுபான்மை மக்களுக்கு ஏற்படையதான, நின்று நிலைக்கக் கூடிய, ஒரு இறுதித் தீர்வை காண உதவுவீர்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

26

நான் சிங்கள தமிழ் இஸ்லாமிய மக்களுடன் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து, சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் மாணவர்களுடன் ஒன்றாக கல்வி பயின்று, மேலும் சிங்கள முஸ்லிம் தமிழ் ஆசிரியர்களால் கல்வி போதிக்கப்பட்டு சிங்கள தமிழ் மாணவர்களுக்கு கல்வியும் போதித்தவன். ஆகவே, எதுவித பிரச்சினையுமின்றி நாம் எல்லோரும் சமாதானமாக வாழ முடியும் என்று திடமாக நம்புகின்றேன். எனது இவ்விரு கடிதங்களையும் ஒவ்வொருவரும் படித்து உண்மையை அறிய வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்கின்றேன். எனக்குத் தெரிந்த, எதையும் மிகைப்படுத்தாது, உண்மையான விடயங்களையே குறிப்பிட்டு மிக அவதானமாக எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் அவை.

நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் எமது இனப்பிரச்சினை அரை நூற்றாண்டை தாண்டிவிட்டது. நாம் எமது பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணமுயற்சிக்கின்றோமா அல்லது மேலும் மேலும் சிக்கலை உருவாக்குகின்றோமா? என்ற கேள்வி பலர் மத்தியில், குறிப்பாக சர்வதேச சமூகத்தின் மத்தியில் எழுப்பப்படுகின்றது. இன்று எம்மத்தியில் பல திறமையான பல்வேறு, தற்கால அரசியல் சாசனங்கள் பற்றி அறிந்துள்ள, நம்நாட்டுக்கு பொருந்தக் கூடிய அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கும் திறமைசாலிகள் நம் மத்தியில் உள்ளனர். அவர்களுக்கு உதவ

பல புத்திஜீவிகளும் அரசியல் ஆய்வாளர்களும் உள்ளனர். ஆனால், இவர்களால் எவ்வளவு தூரம் எமக்கு உதவ முடியும் என்பது சந்தேகத்துக்குரிய விடயமாகும். சட்ட வல்லுனர்களையும் அனுபவம் வாய்ந்த அரசியல் யாப்பு சட்டத்தரணிகளையும் கொண்ட நிபுணர்கள் குழுவால் தயாரிக்கப்பட்ட, சிறுபான்மையினருக்கும் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் ஏற்புடைய அரசியல் தீர்வு திட்ட நகல் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டது. அது சிறுபான்மையினரின் அபிலாஷைகளுக்கு ஏற்புடையதாயிருந்தும் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒரு காரணத்தால் எதிர்பாராத வகையில் நிராகரிக்கப்பட்டது. அந்நகலை ஏற்கும்படி வேண்டப்பட்டிருந்தால் நிலைமை முற்றுமுழுதாக மாறியிருக்கும். ஆனால், வேறு தலையீடுகள் இருந்தால் அத்தீர்வு பயன்றதாகிவிடும். ஒரு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நாம் ஏற்பது போல கண்ணியமான கௌரவம் மிக்கவர்கள் மீது நாம் பூரண நம்பிக்கை வைத்து அவர்களுடைய தீர்வு திட்டத்தை ஏற்க பழகிக் கொள்ள வேண்டும். நாட்டின் நலனே அவர்களது சிந்தனையில் முதலிடம் வகிக்கின்றது. நாம் சோல்பரி அரசியல் சாசனத்தை ஏற்கவில்லையா? நிபுணர்களுடைய அறிக்கையை பரிசீலிக்கும் வாய்ப்பு கூட எமக்கு கொடுக்கப்படாதது துரதிஸ்டமானதே. இந்த குழு எதற்காக உருவாக்கப்பட்டது? அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கையை பரிசீலிக்க முடியாவிட்டால் அந்தக் குழு எதற்காக அமைக்கப்பட்டது என்பதே எனது கேள்வியாகும்.

27

நாம் இழந்த இன்னொரு சந்தர்ப்பம் இதுவரைகாலமும் முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வுகளில் மிகச்சிறந்த தீர்வாக கணிக்கப்பட்ட, 1995 ஆம் ஆண்டில் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்கா அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட தீர்வாகும். பலர் அதை ஏற்றுக்கொண்டனர். அத்தீர்வு ஏற்கப்பட்டு அமுல்படுத்தப்பட்டிருந்தால் பெறுமதி மிக்க பெருந்தொகையான சொத்துக்கள் 10 - 12 ஆண்டுகால யுத்தத்திற்கு செலவிடப்பட்ட பொருந்தொகை பணம், யுத்தமுனையில் இழக்கப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான உயிகள் அத்தனையையும் காப்பாற்றியிருக்க முடியும். இன்று விதவைகளாக வாழும் பெண்கள் தமது கணவன்மாருடனம் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளுடனும் சந்தோசமாக வாழ்ந்திருப்பர். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட உயிர்சேதம் பொருட்சேதத்திற்கு யார் பொறுப்பாளி?

ஆகவே, இன்று தேவைப்படுவது ஒரு நிபுணர் குழுவே. பிரச்சனை உருவாகிய காலத்தில் இருந்த பிரச்சனைகளை அன்றைய சிறுபான்மை மக்களின் அபிலாசைகளுக்கு ஏற்ப ஓர் தீர்வை முன்வைக்க வேண்டும். பிரச்சினை ஆரம்பித்து 50 ஆண்டு

காலமாகியும் அந்த நேரத்தில் இருந்த குறைபாடுகள் தீர்க்கப்படவில்லை, தீர்வுக்கு ஏற்ப நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இன்று இந்த பிரச்சினைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களில் அனேகர் அன்றிருந்த பிரச்சினைபற்றி முழுக்க அறியாதவர்களே. உண்மையான பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணாது பல்வேறு புதிய ஆலோசனைகளை வழங்கி தமது திறமையை உலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றனர்.

புதிய அரசியல் சாசனம் ஒன்றை உருவாக்க, ஒரு நிபுணரை நாடு இப்போது தேடவில்லை. எமக்கு வேண்டியது புதிதாக ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளோடு 50 வருடமாக மாற்றப்படாதிருந்த ஒரு பயங்கர நோயை குணப்படுத்த ஒரு விசேட வைத்தியரே! 1956 ஆம் ஆண்டு தனிச் சிங்களச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் தீர்வு காண சிலநடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருந்தமையால் மேலும் இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதில் ஏற்படும் தாமதத்தை நியாயப்படுத்த முடியாது. 1957 ஜூலை 27 ஆம் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்ட பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம் இன்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வாக அமைந்தது. ஆனால் சிலரை திருப்திப்படுத்துவதற்காக துரதிஸ்டவசமாக அந்த ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது. எட்டு ஆண்டுகளின் பின் டட்லி செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு, 4 ஆண்டுகள் தமிழரசுக் கட்சியின் உதவியோடு ஆட்சிபுரிந்தும், தீர்வு ஏற்படுத்தாது, ஒப்பந்தம் 1969 ம் ஆண்டு கிழித்தெறியப்பட்டது. பண்டா செல்வா, டட்லி செல்வா ஒப்பந்தங்களில் வழங்கப்பட்டிருந்த சில ஏற்பாடுகள் பொருத்தமாகவும், முக்கியமானவையாகவும் இருப்பதால் அவற்றில் சில பகுதிகள் புதிய பிரேரணைகளை முன்வைத்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்துபவர்களுடைய நன்மை கருதி கீழே தரப்படுகின்றது

எமக்கு தேவைப்படுவது 1957 ஆம் ஆண்டு இருந்த பிரச்சினைக்கு பொருத்தமான தீர்வே. இரு பிரதான அரசியல் கட்சிகளும் தமிழ் பேசும் மக்களின் காலை வாரிவிட்டு நாட்டுக்கு பெரும் அபகீர்த்தியை எவ்வாறு ஏற்படுத்தினர் என்பதையும் அதனாலேயே 70 ஆயிரம் பேரின் உயிர்களையும், பல கோடி பெறுமதியான சொத்துக்களையும் நாடு இழந்தது என்பதையும் இளந்தலைமுறையினர் அறியவேண்டும். எமது நாடு இழந்த கௌரவத்தை நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து மீளப்பெற வேண்டும். ஏனென்றால் விடுதலைப் புலிகளின் பொய் பிரசாரங்களால் நிலமை மேலும் மோசமடைந்தது. அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பிரித்தானிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது செல்வாக்கு செலுத்துகிறார்கள் என்பது இதற்கு சான்று பகர்கின்றது.

பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம்

a) பகுதி 10: கலந்துரையாடலின் பின் உருவாக்கப்பட இருகின்ற சட்டம் தமிழ் மொழியை இலங்கை தேசிய சிறுபான்மையினரின் மொழியாக அங்கீகரிப்பது என்றும் பிரதமரால் குறிப்பிடப்பட்டது. 4 விடயங்களில், தனிச்சிங்களச் சட்டத்திற்கு பாதகம் ஏற்படாத வகையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழையே நிர்வாக மொழியாக உள்ளடக்க வேண்டும் என்றும், வட கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் பேசாத சிறுபான்மையினருக்கு விசேட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

b) 1. உருவாக்கப்பட இருக்கும் சட்டத்தின் அட்டவணையில் பிரதேசங்கள் எவையென விளக்கப்பட வேண்டும்.

2. வடமாகாணம் ஒரு தனிப்பிரதேசமாக அமைய வேண்டும் என்றும் கிழக்கு மாகாணம் 2 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிரதேசங்களாக பிரிக்கப்படவேண்டும்.

3. சட்டத்தில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிரதேசங்கள் மாகாண எல்லையை கடந்து இணையலாம். அத்தோடு ஒரு பிரதேசம் பிரிக்கப்படுமாயிருந்தால் பாராளுமன்ற அங்கீகாரம் வேண்டும். மேலும் விசேட காரணங்களுக்காக 2 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிரதேசங்கள் இணையலாம்.

டட்லி செல்வா ஒப்பந்தம் - மார்ச் 24, 1965

1. தமிழ் மொழி விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டத்தின் கீழ் வட கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ் நிர்வாக மொழியாக்கவும் பதிவேடுகளை பேணுவதற்கான மொழியாக்கவும் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். மேலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் எப்பகுதியில் வாழ்ந்தாலும் அரசுடன் தமிழ் மொழி மூலம் கருமமாற்றலாம் என சேனநாயக்கா அவர்கள் விளக்கினார்.
2. தமது கொள்கை நீதிமன்ற மொழிச் சட்டத்தை மாற்றி வடகிழக்கு மாகாண நீதிமன்றங்கள் தமிழில் செயற்படவும் பதிவேடுகள் தமிழில் பதிவு செய்யவும் மாற்றம் செய்வதாக கூறினார்.

3. மாவட்ட சபைகள் அமைப்பதாகவும் இரு தலைவர்களும் சம்மதித்து மாவட்ட சபைகளுக்கு அதிகாரம் வழங்குவதாகவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இருப்பினும் அமைக்கப்படும் சபைகளுக்கு, தேசிய நலன் கருதி அரசு வழிநடத்தலாம் எனவும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

நாட்டின் தேசியப் பிரச்சினைகளை ஒரு தேசபக்தனாக இருந்தே நோக்குகின்றேன். நான் இலங்கையன் என்று கூறுவதில் பெருமையடைகின்றேன். மறு பிறப்பில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் ஒரு சமூகத்தில் ஒருவர் பிறப்பது தற்செயலாக நடக்கும் சம்பவம் என ஒத்துக்கொள்வர். அண்மையில் ஒரு சிங்கள பெற்றோருக்கு பிறந்த ஒரு மாணவன் திடீரென தமிழ் பேச ஆரம்பித்து தான் முற்பிறப்பில் தமிழராக இருந்ததாக கூறினார். பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம் டட்லி செல்வா ஒப்பந்தம் ஆகியவற்றிலிருந்து சில பகுதிகள் இக்கடிதத்தில் கூறப்படுவதன் நோக்கம் அதிகாரப் பகிர்வு, அதிகாரஅலகு, பிரதேசங்களின் இணைப்பு போன்றவை புதியவிடயம் அல்ல என்பதை நாட்டுக்கு தெரியவைக்கவே. அவை பிரபல தலைவர்களாகிய அமரர்கள் எஸ் டபிள்யூ ஆர் டி பண்டாரநாயக்க, டட்லி சேனநாயக்கா போன்றோரால் முன்வைக்கப்பட்ட 40 - 50 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தவையாகும். 13 வது திருத்தம் நவம்பர் 14 1987 உதயமாகிய சட்டமாகும்.

திரு பண்டாரநாயக்கா அவர்களுடைய பிரேரணை, பிரதேசங்கள் மாகாண எல்லைகளை தாண்டி வேறு பிரதேசங்கள் இணைவதற்கும், கிழக்கு மாகாணத்தை இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிரதேசங்களாக பிரிப்பதற்கும் வழிவகுத்தது. இதில் வேடிக்கை என்னவெனில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் ஸ்தாபகரும், சமஸ்தி முறையே இலங்கைக்கு சிறந்தது என்று கூறியவரும் அவரே. நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவர் அவ்வாறு கூறியிருந்தார். இத்தகைய சில முன்மொழிவுகள் சிலருக்கு புதிதாக இருக்கலாம் ஆனால் எல்லோருக்கும் அல்ல. இந்த விடயங்களை அறிந்துள்ளவர்கள் மற்றவர்களை குழப்பாதிருப்பதே சிறந்ததாகும். அதுவே அவர்கள் மறைந்த பண்டாரநாயக்கா போன்ற தலைவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய கௌரவமுமாகும்

பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம், டட்லி செல்வா ஒப்பந்தம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்றாது மாறி மாறி ஆட்சிபீடமேறிய அரசியல் கட்சிகள் தமிழ் பேசும் சிறுபான்மையினரை புறக்கணித்துவிட்டன என்பதை ஒருவரும் உணராதிருக்க

முடியாது. இவ்வொப்பந்தங்கள் இரு பிரதமர்களால் செய்யப்பட்டவை. திரு செல்வநாயகம் அவர்களோடு இவ்வொப்பந்தத்தை செய்துகொண்ட இக்கனவான்கள் சில காலம் உயிரிழக்காதிருந்திருந்தால் தாம் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றியிருப்பார்கள். 1970 ம் ஆண்டு 2:3 அதிகப்படி வாக்குகளோடு ஆட்சியை கைப்பற்றிய மக்கள் கூட்டணி 72 ஆம் ஆண்டு ஒரு குடியரசு அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கி சிறுபான்மையினரின் நிலைமையை மேலும் மோசமடையச்செய்தது. சோல்பரி சாசனத்தில் இருந்த மேற்சபை, பிறிவி கவுன்சில் மேன்முறையீடு, பிரிவு 29 - போன்ற சிறுபான்மையினருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த பாதுகாப்புகள் புதிய அரசியல் சாசனத்தில் இடம்பெறவில்லை. எனது அபிப்பிராயப்படி இந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பிரித்தானிய அரசு தலையிட்டிருந்தால், ஓரளவிற்கு அத் தலையீட்டை நியாயப்படுத்தியிருக்க முடியும். ஏனெனில் சோல்பரி அரசியல் சாசனம் அமுல்படுத்தப்பட்டு 10 ஆண்டுகளுக்குள் சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட வேளை, அவர்களை பாதுகாக்கின்ற தார்மீக உரிமை அவர்களுக்கிருந்தது. தமிழ் பேசும் மக்கள் சமஸ்திக் கோரிக்கையை முன்வைத்திருப்பின் அதை பிரித்தானிய அரசாங்கம் பரிசீலித்து என்றாயினும் இலங்கை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கலாம். தமிழ் பேசும் மக்கள் சிங்கள மக்களோடு இணைந்து ஒன்றுபட்ட இலங்கையில் வாழ விரும்பினார்கள் என்பதை சிங்கள மக்கள் பாராட்டவேண்டும். அவர்கள் நாட்டுப் பிரிவினையிலோ, ஜி.ஜி பொன்னம்பலம் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட சிறுபான்மையினருக்கு 50 வீத பிரதிநிதித்துவத்திலோ அக்கறை காட்டவில்லை. கடந்தகால அரசுகள் புத்திசாலித்தனமாக நடந்திருந்தால் நாடு இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்காது என்பது மட்டுமல்ல திரு பிரபாகரனும், எல். ரி.ரி.ஈ யும் அனாமதேயங்களாக ஆகியிருப்பார்கள்.

இனப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு ஆணைபெற்று 4:5 ஆசனங்களோடு 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சியை கைப்பற்றிய ஜே ஆர் ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் தனது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய இராஜிநாமா கடிதங்களை கையில் வைத்திருந்தும், இனப்பிரச்சனை தீர்வுக்கு மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகளையே வழங்க முன்வந்தார். அபிவிருத்தி என்ற சொல்லை கைவிட்டு மாவட்ட சபை என்று அழைக்கக் கூட அவர் மறுத்துவிட்டார். திரு.ஜே ஆர் ஜெயவர்த்தனா அவர்களது முயற்சியும் தோல்விகண்டது. ஏனெனில், இனப்பிரச்சனை தீர்வில் அவர் பெரிய அக்கறை காட்டவில்லை என்பது அண்மையில் உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பிலிருந்து நிரூபணமாகின்றது. அரசியல் சாசனத்தில் 6வது திருத்தத்தின் மூலம் மிதவாதிகளிடமிருந்த தமிழர் தலைமையை

பறித்தெடுத்து ஆயுதக் குழுக்களிடம் கையளித்தார். இதில் வேடிக்கை என்னவெனில் அரசியலில் இருந்து ஓய்வு பெற்றதன் பின் சமஸ்தியே இனப்பிரச்சினைக்கு முறையான தீர்வாக அமையும் என கூறிச் சென்றார்.

மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வந்த அரசுகள் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வை முன்வைக்கத் தவறியமையால் தமிழர்களும், இஸ்லாமியர்களும், விடுதலைப் புலிகளின் தயவில் வாழவேண்டி ஏற்பட்டது. நிலைமையை பிரபாகரனும் அவருடைய சகாக்களும் தமக்கு சாதகமாக பாவித்துக்கொண்டனர். தமது துப்பாக்கி பலத்தை பிரயோகித்து, அச்சுறுத்தி, மிரட்டி படிப்படியாக தமிழ் மக்களை தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்து அவர்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகளையும், அடிப்படை உரிமைகளையும் பறித்தெடுத்ததோடு, மனித உரிமை மீறல்களிலும் கடுமையாக ஈடுபட்டனர். தமிழ் பேசும் மக்களைப்பொறுத்தவரையில் “எண்ணை சட்டியிலிருந்து அடுப்புக்குள் விழுந்த” கதையாகும்.

32

ஜூன் மாதம் 22ம் திகதி திரு பிரபாகரனுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் இன்று வெளியிடப்படுகின்றது. முன்னைய கடிதங்களில் குறிப்பிடப்படாத பல விடயங்கள் பற்றி எழுதியமையால் அது நீண்ட கடிதமாக அமைந்துவிட்டது. முன்னைநாள் மேயரும் யாழ் எம்பியுமாக இருந்த அல்பிரட் துரையப்பா கொலை தொடக்கம் அவருடைய சாதனைகளை திரும்பிப்பார்த்து, அவருடைய கண்களைத் திறக்கும் நோக்குடன் அக்கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மக்களுக்கும், நாட்டுமக்கள் அனைவருக்கும் ஏற்படுத்திய அழிவுகள் பற்றி பட்டியல் போட்டுக்காட்டியுள்ளேன். அவருக்கு இரக்கம் இருந்தால் கண்ணீர்விட்டு அழட்டும். தன்னுடைய கொடிய செயல்களை கைவிட்டு இதுவரை காலமும் செய்தவற்றை எண்ணி வருந்தி புதிய பாதையில் செல்லுமாறு கேட்டுள்ளேன். நாட்டு பிரிவினை கோரிக்கையை கைவிட்டு ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் சமஸ்தி அடிப்படையிலான தீர்வை ஏற்குமாறு ஆலோசனை வழங்கியுள்ளேன். 50 ஆண்டுகளாக தீர்க்கப்படாத பிரச்சனை மேலும் சிக்கலடைந்த பின் ஒற்றையாட்சியின் கீழ் ஒரு தீர்வை ஏற்குமாறு நான் அவரை கேட்க மாட்டேன். இக்காரணத்தினாலேயே சமஸ்தி என்றோ ஒற்றையாட்சி என்றோ விபரிக்கப்படாத இந்திய ஆட்சிமுறையிலான ஒரு தீர்வை ஏற்குமாறு நான் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றேன். மேலும் எமது மக்களில் சிலர் ஒற்றையாட்சி, சமஸ்தி ஆட்சி ஆகியபதங்களில் வெறுப்பு கொண்டுள்ளமையல் நான் அவ்வாறு கூறியுள்ளேன். “வேற்றுமையில் ஒற்றுமை” என்ற அடிப்படையிலேயே தமது அரசியல் சாசனம் உருவாக்கப்பட்டதென இந்தியர்கள் பெருமையாக கூறுவார்கள். கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக நம்நாட்டு சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம்கள்

ஆகிய பலரை உள்ளூரிலும் வெளிநாட்டிலும் சந்தித்து இந்திய முறையிலான அரசியல் சாசனமே எம் நாட்டுக்கு பொருத்தமானதென கூறி வந்துள்ளேன். உலகிலேயே மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடாகிய இந்தியாவில் அதிகப்படியான மக்கள் இந்துக்களாக இருந்தபோதும் பெரிதாக மதிக்கப்படும் கண்ணியம் மிக்க ஒரு இஸ்லாமியர் அந்நாட்டின் தலைமை பதவியை வகிக்கின்றார். நிச்சயமாக அதுபோன்று எம் நாட்டில் நடைபெறாது என்பதை கூறும் அதேவேளை அப்பேற்றப்பட்டநிலமை எதிர்காலத்தில் எமது நாட்டிலும் உருவாக வேண்டும். காலத்துக்கு காலம் இந்தியா அயலிலுள்ள இஸ்லாமிய நாடுகளுடனும், உள்ளூரில் காலஸ்மீர் போன்ற பகுதிகளில் சில இஸ்லாமியர்களுடனும் பிரச்சினைப்படுவதை நாம் அறிந்துள்ளோம். இருப்பினும் ஓர் இஸ்லாமியரே ஜனாதிபதியாக பதவிவகிக்கின்றார். இந்தியாவில் சீக்கிய மக்கள் இரண்டு வீதத்தினரே இருந்தபோம் மிகவும் மதிக்கப்படுகின்ற ஒரு சீக்கியரான கலாநிதி மன்மோகன் சிங் அந்நாட்டு பிரதம மத்திரிப்பதவியை வகிக்கின்றார். முன்னைய பிரதமர் ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தி அவர்களுடைய வெளிநாட்டு மருமகள் ஆழங்கூட்டணியின் தலைவியாக பதவி வகிக்கின்றார். சிங்களவர்கள் அல்லாதோர் இந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேறவேண்டும் என்று கூறும் ஒரு சிலர் வாழும் இந்நாட்டில் இப்பேற்றப்பட்ட நிலமை சாத்தியமாகுமா? இந்தியாவிடமிருந்து நாம் படிக்கவேண்டிய பாடல்கள் பல உண்டு.

எனது கூற்றுக்கு ஆதாரமாக இன்னும் பல உதாரணங்கள் இருப்பினும் சிலருக்கு சங்கடமான நிலையை உருவாக்கக் கூடும் என்பதால் அவற்றை நான் இங்கே குறிப்பிடவில்லை. மேலும் சிங்கள, தமிழ் மக்களினதும் மொழிகள், மதம், கலாச்சாரம் என்பன இந்தியாவிலிருந்து வந்தன. ஓரளவிற்கு இஸ்லாமியர்களுக்கும் இது பொருந்தும். எமது மூதாதையர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதை யாரும் இதுவரை மறுக்கவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாட்டுப்பிரிவினையை ஒரு போதும் இந்தியா ஏற்காதென்பதையும், அதை வற்புறுத்தி எக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், எவர் பிரதமர் பதவியை வகித்தாலும், இந்த நிலைப்பாட்டை தெளிவுபடுத்தத் தவறவில்லை. மேலும் இந்தியாவில் பிரிவினைக்கோஷம் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆரம்பித்த போதும் பண்டிட் நோருஜி இறப்பதற்கு முன்பே அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டார்.

இன்று அதுபற்றி யாரும் பேசுவதில்லை. எந்தவகையான பிரிவினையையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. இந்தியாவின் மாணவர்கள் அரசு மொழியை விரும்பி கற்கின்றனர். பல்வேறு மாநிலங்களில் நிர்வாக மொழியும் இணைப்பு மொழியும் உண்டு. தேசிய கீதம்

பல்வேறு பணிகளுக்கு இடமுண்டு. தமிழ் பௌத்த குருமார் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சமயப்பணிக்காக வந்து போயுள்ளனர். யார் எதை செய்யவில்லை என்று நான் குறை கூறவில்லை. ஆனால், சிறந்த ஒரு கத்தோலிக்கராக இருந்தும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக செயற்படும் வைத்தியகலாநிதி ஜெயலத் ஜயவர்தனா அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் பௌத்த சமயத்தை வளர்க்க அரும்பாடுபட்டுவருகின்றார். அவருக்கு நான் தலைவணங்குகின்றேன். மூன்று விகாரைகள் அமைப்பதற்கு உரிய இடத்தை அவர் பெற உள்ளார். தென்னிந்திய மாநிலமான ஆந்திராவில் மிக உயரமான பௌத்தர் சிலை உண்டு. பௌத்த சமயத்தை வளர்ப்பதாக கூறிக்கொள்ளும் ஒருவர் இலங்கை சிங்கள பெத்தர்களுக்கே உரியதென்றும் ஏனையோர் இந்திய சென்றுவிடவேண்டும் என்றும் கூறியதை கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தேன். நான் எவருக்கேனும். சரித்திரமோ, பூமிசாத்திரமோ போதித்து ஒரு சர்ச்சையை கிளப்ப விரும்பவில்லை. 20 மைல் நீந்தி பாக்கு தொடுவாயை கடப்பது ஒருவருக்கு பெரிய கஸ்டமான காரியமில்லை. அண்மையில் கூட இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையிலுள்ள கால்வாயை பலர் நீந்திக்கடந்துள்ளனர். கடந்த காலத்தில் இரண்டு மணி நேரத்தில் கட்டுமரத்தில் இப் பிரயாணத்தை செய்ய முடியும். அவ்வாறு சிலர் மீன் பிடிக்க வந்திருக்கலாம். அல்லது குற்றம் செய்துவிட்டு தப்பியோடி வந்திருக்கலாம், அல்லது காற்றின் வேகத்தில் தள்ளப்பட்டு வந்திருக்கலாம். இந்த கட்டத்தில் இத்தகைய விவாதங்கள் அவசியமா? தமிழர்கள் பேத்துக்கீசரால் புகையிலைச் செய்கைக்கென கேரளத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் என ஒருவர் கூறக் கேட்டேன். கேரளத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு புகையிலை நடவோ, புல் நடவோ ஒருவர் வருவதற்கு போத்துக்கீசர்கள் வழிகாட்டத் தேவையில்லை. இது ஒரு பொறுக்க முடியாத மனத்தை நோகடிக்கும் கூற்றாகும். தமது வசதிக்கேற்ப ஒவ்வொருவரும் சரித்திரத்தோடு விளையாடக் கூடாது.

இன்று எமக்கு வேண்டியதெல்லாம் விடுதலைப்புலிகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் சொல்ல முடியாத துன்பங்களை நேரடியாக அனுபவிக்கின்ற ஒரு சாராரையும், மறைமுகமாக பாதிக்கப்பட்ட மறுசாராரையும், அவர்களின் பிடியிலிருந்து விடுவிப்பதே. எது எப்படி இருப்பினும் இருசாராருக்கும் ஏற்பட்ட மரணம், அழிவு, சொத்து இழப்புகள் தாங்கமுடியாதவை.

இரு சிங்கள போர் வீரர்கள் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தை தீவைத்து கொழுத்தினர். ஆனால், படித்த தமிழர்களுக்கு சொந்தமான பல்லாயிரக்கணக்கான

சிறு நூலகங்களை அழித்தவர்கள் யார்? மற்றவர்கள் தமிழர்களை இன அழிப்பு செய்கிறார்களென விடுதலைப் புலிகள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். ஆனால் விடுதலைப் புலிகளால் நேரடியாக கொலை செய்யப்பட்ட தமிழர்களின் எண்ணிக்கை அரச படைகளால் செய்யப்பட்ட கொலைகளை விட பலமடங்கு அதிகம். போரில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கணக்கெடுக்கப்படவில்லை. அதே போல் விடுதலைப் புலிகளால் கொல்லப்பட்ட சிங்களவர்களின் எண்ணிக்கை, போரில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் புற நீங்கலாக, மிகப்பெரிய அளவாகும். விடுதலைப் புலிகளால் சிங்கள மக்களுக்கு செய்யப்பட்ட கொடூர செயல்களுக்கு சாதாரணமான தமிழ் மக்கள் மீது குற்றம் காண முடியாது. அச்செயல்கள் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்ட மிருகத்தனமான பயிற்சி அளிக்கப்பட்டவர்களின் செயல் என்பதை அவர்கள் நன்கு அறிவர். இக்கூற்றை யாரும் நிராகரிக்க முடியாது.

பிறர் புக முடியாத புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் நடைபெறும் கொடூரமான செயற்பாடுகள் பற்றி நான் பல தடவை முறைப்பட்டுள்ளேன். பலாத்காரமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டு போர் பயிற்சி பெற்றுவரும் தூர்பாக்கியவான்களாகிய இவ்விளைஞர்களை விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசத்திற்குள் புகுந்து ஐக்கியநாடுகள் ஸ்தாபனம் விடுவிக்க முடியாதா? மனித உரிமை மீறல்கள் அரச கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் மட்டுந்தான் கண்காணிக்கப்படுகின்றதா? பெருமளவில் இடம்பெறும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் கண்காணிக்கப்படுவதில்லையா?

பிரபாகரன் எவ்வாறு தமிழ் மக்களை பலவழிகளிலும் பாதிப்படையச் செய்து ஓட்டாண்டிகளாக்கியுள்ளார் என்பதை விபரமாக அவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். தமிழ் மக்களுடைய இக்கட்டான நிலமையை அறிந்து, சிங்கள சகோதரர்கள் அவர்கள் மீது அனுதாபப்பட்டு அவர்களுடைய துன்பத்தை தீர்க்க, சர்வதேச சமூகம் ஏற்கக்கூடிய ஒரு தீர்வை தர முன்வராவிட்டால் அவர்கள் விடுதலைப் புலிகளோடு சேர்ந்து தமிழர்களை முற்றாக அழித்து ஒரு வித கஷ்டமுமின்றி இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணலாம். இதைத்தான் சிலர் விரும்புகின்றார்கள் போலும்.

எனது இந்திய முறையிலான தீர்வு ஆலோசனையை பல கட்டுரைகளிலும் ஆசிரிய தலையங்கங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததை நான் அவதானித்துள்ளேன்.

இந்த நிலைப்பாட்டை பல தடவை நான் வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். பல்வேறு சட்ட நுணுக்கங்களை நன்கறிவேன். இது சம்பந்தமாக மாட்சிமை தங்கிய ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஸ் அவர்களுடன் கலந்துரையாடிய போது, இரு தீர்வுத்திட்டங்களை முன்வைத்து அதில் ஒன்று இந்திய முறையிலானதாகவும் மற்றொன்று இந்திய முறையிலும் பார்க்க கூடிய அதிகாரங்கள் கொண்டதாகவும். முன்வைக்கப்பட்டால் இந்திய முறையிலான தீர்வையே நான் ஏற்றுக்கொள்வேன் என்று கூறியிருந்தேன். அதற்குரிய காரணம் மக்களை இலகுவாக ஏற்றுக்கொள்ள வைக்க முடியும் என்பதோடு அத்தகைய தீர்வு எமது தேவைகளுக்கு ஏற்றதாக அமையும். மேலும், சில விடுதலைப்புலிகள் சார்பான தலைவர்களின் கூற்றுக்களால் தமிழ் நாட்டில் குழப்பமடைந்திருக்கும் 600 இலட்சம் தமிழ் மக்களை ஏற்கவைக்கக் கூடியதிட்டமாகவும் அமையும். பிரித்தானிய வெஸ்ட் மினிஸ்டர் அரசியல் சாசனத்தின் சாயல் இந்திய அரசியல் சாசனத்திலும் உண்டு. 25 ஆண்டு காலமாக இலங்கையில் அமுலில் இருந்த சோல்பரி அரசியல் யாப்பிலும் இருந்தது. இன்று அனேக அரசியல் யாப்புக்களில் பிரித்தானிய அரசியல் சாசனத்தின் சாயல் தென்படுகின்றது. ஆகவே இந்திய முறையிலான யாப்பை அமைப்பது தப்பாகாது.

38

அண்மையில் விடுதலைப்புலிகள் ஈடுபட்டிருந்த சில சம்பவங்களிலிருந்து இந்தியாதான் இலங்கையை காப்பாற்றியுள்ளது. இந்திய கடற்படையினர் விரைவாக எடுத்த நடவடிக்கையும், தமிழ் நாட்டு பெலிஸாரின் துரிதநடவடிக்கையும் இலங்கையை பெரும் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றியது. நம் நாட்டு அரசியல் வாதிகள் இந்தியா பற்றிய விமர்சனங்களில் மிகக் கவனமாக செயற்பட வேண்டும். வெளிநாடுகளில் அரசுக்கு எதிராக செய்யப்படும் பிரச்சாரத்திற்கு இலங்கை அரசின் பிரச்சாரம் ஈடுகொடுக்கவில்லை. பிரித்தானிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதலைப் புலிகளின் பிரச்சாரத்தில் நம்பிக்கை வைத்தால் நாம் அவர்கள் மீது குறை கூற முடியாது. விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டு பிரதேசங்கள் உட்பட வடகிழக்கிற்கு பிரித்தானிய, இந்திய பாராளுமன்ற குழுக்கள் பார்வையிட அழைப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

விடுதலைப் புலிகளின் இரும்புத் திரைக்குப் பின்னால் நடைபெறும் சம்பவங்களை அம்பலப்படுத்த அரசு இதுவரை எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? விடுதலைப் புலிகளின்

தடுப்பு முகாம்களிலும், இருட்டறைகளிலும் சித்திரவதை செய்யப்படும் மக்களின் எண்ணிக்கை என்ன? ஆள்கடத்தல், சிறுவர்களை பலாத்காரமாக படையில் இணைத்தல் போன்ற விடுதலைப்புலிகளின் பிரதேசத்தில் இடம்பெறும் சம்பவங்கள் குறித்த விபரம் சர்வதேச சமூகத்தினரிடம் உண்டா? அவர்களுடைய பிரதேசத்தில் பிள்ளைகள் பகல் வேளைகளில் காடுகளில் வசிப்பதையும் இரவு வீடு திரும்பும் போது விடுதலைப் புலிகளால் பிடித்துச் செல்லப்படுவதை சர்வதேச சமூகம் அறியுமா? புலிகளால் பிடிக்கப்படும் பிள்ளைகளின் பெற்றோர் தமது ஆட்சேபனையை தெரிவிக்கும் வேளை கடுமையாகத் தாக்கப்படுவதும். தம் முயற்சியில் தோல்விகண்ட பெற்றோர் சிலர் தற்கொலை செய்த சம்பவங்களையும் சர்வதேச சமூகம் அறியுமா?

வேறு யாரும் புக முடியாத விடுதலைப் பலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் ஆயுதப்படைக்குச் சேர்க்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையை யாராவது அறிவார்களா? அரசு படைகள் மனித உரிமை மீறலில் ஈடுபட்டிருப்பின் அவர்களின் பெயரை காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடையதே. ஆனால், பல ஆண்டு காலமாக விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் ஏற்படும் பல மனித உரிமை மீறல்களுக்கு யார் பொறுப்பு? இது பற்றி சர்வதேச அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களோ உள்ளூர் அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களோ பேசுவது கிடையாது.

சமஸ்தி அடிப்படையிலான ஒரு தீர்வை முன்வைப்பதோ அல்லது என்னால் ஆலோசனை வழங்கப்பட்ட இந்திய முறையிலான தீர்வை முன்வைப்பதோ அரசுக்குள்ளே ஒரேயொரு வழி. விடுதலைப்புலிகளை ஓரங்கட்டக் கூடிய மீண்டும் எதிர் காலத்தில் புதிய போராட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியமற்ற ஒரு நிரந்தரத் தீர்வாகவே அரசு முன்வைக்கும் தீர்வு அமைய வேண்டும். ஒஸ்லோ உடன்பாட்டின் படி சமஸ்தி அடிப்படையிலான தீர்வையே அரசு முன்வைக்க கடமைப்பட்டுள்ளது. இந்திய முறையிலான தீர்வைத்தவிர வேறு எந்த முறையிலான தீர்வை முன்வைத்தாலும் அது சர்வதேச சமூகத்திற்கு திருப்தியளிக்காது. தனிநாட்டு கோரிக்கையை கைவிட்டு ஒரு நியாயமான தீர்வை விடுதலைப்புலிகளை ஏற்க வைப்பதற்கு சர்வதேசத்தின் ஒத்துழைப்பு எமக்கு தேவைப்படும்.

இந்தநாடு பிளவுபடக் கூடாதென்பதே மக்களின் பொதுவான அபிப்பிராயமாகும். அந்த நிபந்தனைக்கு அமைய இன மத வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள்

தடுப்பு முகாம்களிலும், இருட்டறைகளிலும் சித்திரவதை செய்யப்படும் மக்களின் எண்ணிக்கை என்ன? ஆள்கடத்தல், சிறுவர்களை பலாத்காரமாக படையில் இணைத்தல் போன்ற விடுதலைப்புலிகளின் பிரதேசத்தில் இடம்பெறும் சம்பவங்கள் குறித்த விபரம் சர்வதேச சமூகத்தினிடம் உண்டா? அவர்களுடைய பிரதேசத்தில் பிள்ளைகள் பகல் வேளைகளில் காடுகளில் வசிப்பதையும் இரவு வீடு திரும்பும் போது விடுதலைப் புலிகளால் பிடித்துச் செல்லப்படுவதை சர்வதேச சமூகம் அறியுமா? புலிகளால் பிடிக்கப்படும் பிள்ளைகளின் பெற்றோர் தமது ஆட்சேபனையை தெரிவிக்கும் வேளை கடுமையாகத் தாக்கப்படுவதும். தம் முயற்சியில் தோல்விகண்ட பெற்றோர் சிலர் தற்கொலை செய்த சம்பவங்களையும் சர்வதேச சமூகம் அறியுமா?

வேறு யாரும் புக முடியாத விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் ஆயுதப்படைக்குச் சேர்க்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையை யாராவது அறிவார்களா? அரசு படைகள் மனித உரிமை மீறலில் ஈடுபட்டிருப்பின் அவர்களின் பெயரை காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடையதே. ஆனால், பல ஆண்டு காலமாக விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் ஏற்படும் பல மனித உரிமை மீறல்களுக்கு யார் பொறுப்பு? இது பற்றி சர்வதேச அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களோ உள்ளூர் அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களோ பேசுவது கிடையாது.

சமஸ்தி அடிப்படையிலான ஒரு தீர்வை முன்வைப்பதோ அல்லது என்னால் ஆலோசனை வழங்கப்பட்ட இந்திய முறையிலான தீர்வை முன்வைப்பதோ அரசுக்குள்ள ஒரேயொரு வழி. விடுதலைப்புலிகளை ஓரங்கட்டக் கூடிய மீண்டும் எதிர் காலத்தில் புதிய போராட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியமற்ற ஒரு நிரந்தரத் தீர்வாகவே அரசு முன்வைக்கும் தீர்வு அமைய வேண்டும். ஒஸ்லோ உடன்பாட்டின் படி சமஸ்தி அடிப்படையிலான தீர்வையே அரசு முன்வைக்க கடமைப்பட்டுள்ளது. இந்திய முறையிலான தீர்வைத்தவிர வேறு எந்த முறையிலான தீர்வை முன்வைத்தாலும் அது சர்வதேச சமூகத்திற்கு திருப்தியளிக்காது. தனிநாட்டு கோரிக்கையை கைவிட்டு ஒரு நியாயமான தீர்வை விடுதலைப்புலிகளை ஏற்க வைப்பதற்கு சர்வதேசத்தின் ஒத்துழைப்பு எமக்கு தேவைப்படும்.

இந்தநாடு பிளவுபடக் கூடாதென்பதே மக்களின் பொதுவான அபிப்பிராயமாகும். அந்த நிபந்தனைக்கு அமைய இன மத வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள்

சம உரிமையுடன் எல்லாரும் வாழவேண்டும் என்பதே அனைவரின் ஒன்றுபட்ட கருத்துமாகும்.

எவரேனும் எத்தகைய பாகுபாட்டை திணிக்க முயற்சித்தாலும் அம்முயற்சி என்றும் சமாதானத்தை கொண்டுவர உதவாது.

அன்புடன்

வீ. ஆனந்தசங்கரி

தலைவர்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி

25.06.2007

July 2007

Printed-Dept. of Govt. Printing, Sri Lanka